

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32—, polletno
Din 16—, četrtletno Din 9—, ino-
zemstvo Din 64—.
Poštno-čekovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljenje: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000—, pol strani Din 1000—,
četrt strani Din 500—, $\frac{1}{8}$ strani
Din 250—, $\frac{1}{16}$ strani Din 125—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1—.

Slava narodnemu mučeniku!

Visokošolec Rud. Dolinar na zadnji poti.

Slovenska zemlja — mučeniška zemlja še zdaj. Travniki ti cvetijo, pšenica ti kmalu zori in se božjega sonca veseli in narod čaka blagoslova božjega in uspehov svojega dela.

In v to našo zemljo je kanila nedolžna mlada kri Rudolfa Dolinarja, kri mučenca za slovenske svetinje!

Zemlja je vztrepetala in narod na njej! Zgrozila se je, da mora piti nedolžno kri svojega dobrega sina! Stresla se je v grozi vsa slovenska zemlja, stresla se je tudi zemlja naše širje domovine, bolj naša, karor tistih, ki jo napajajo s krvjo nedolžnih in najbolj idealnih sinov!

Brat je ubil brata, Slovenec je ubil Slovence. Zakaj? Nekoč sta bila na polju dva brata, Kajn in Abel. Darovala sta. Kajn je bil nevoščljiv bratu Abelu, ker njegova daritev ni bila sprejeta, Abelova pa je bila. Ubil ga je sredi polja in pustil tamkaj ležati. In Bog sam se je oglasil: »(Kajn) kaj si storil? Kri tvojega brata vpije do mene. Zato bodi preklet na zemlji! Potikal se boš in begal po zemlji!« Ir, Kajn je šel v drugo deželo in ni imel več miru. Tako beremo v svetem pismu. Tako doživljamo zda j. Veliko zlo je med nam: zločini uboja, uboja v jezi, v pijanosti, v lakomnosti. Vsakdo, ki ljubi svoj narod, se vprašuje, kam bo to vodilo! In vsakomur, ki hoče narod voditi, bi rekli: Zakaj razbijate dekalog, zakaj zametujete božje zapovedi, katerih peta se glasi: »Ne ubijaj!«

In vsem raznim gnusnim ubojem se je pridružil še uboj zaradi političnega prepričanja. Slovenci štejemo — hvala Bogu — dozdaj še malo takih ubojev. Najbolje bi bilo, da bi ne imeli šteti nobenega! Ali morda ne leži nad nami Slovenci zaradi te nesložnosti ono prokletstvo, ki ga je Bog izrekel nad Kajnom: »Potikal se boš in begal po zemlji!« Kje vse so naši bratje, daleč po svetu raztepeni, pa še oni, ki bi morali biti doma, ki bi lahko bili doma; drug poleg drugega — smo vendar razdeljeni na tri države. In doma? In pri nas? Brat mori brata, brat brata iz-

daja, ovaja, — in zemlja naša, namesto da bi bila raj, bi naj postala morišče?

Katoliški Slovenci! Ta žrtev zločina pred nami, ta mlada, plemenita žrtev naj iztrezné ves naród, da se

mo pozdravljal in molil zate. Ti pa, Rudolf, povsod kliči narodu: Vstani, narod, izloči iz svoje sredine zločine in zločince, da boš na svoji zemlji plemenit, kakor je plemenita tvoja zlata pšenica!

*

Slovo Konjičanov od mučeniške žrtve

Truplo mučeniško preminulega visokošolca Rudolfa Dolinarja so prepeljali iz Prihove, kjer je bil izvršen umor, v Slov. Konjice in so ga tam položili na mrtvaški oder 10. junija v dvorani hranilnice. Oder so okinčali s cvetjem konjiški fantje ter dekleta. Krasilo ga je 11 velikih vencev, katere so poklonili mučeniški žrtvi mariborska mestna občina, Tiskarna sv. Cirila, konjiški fantje, dekleta, JRZ v Konjicah, centrala JRZ, Slovensko katoliško akademsko starešinstvo v Konjicah in še drugi.

S hiš konjiškega trga so oznanjale smrt mladega visokošolca črne zastave. Tržani in okoličani so prihajali drug za drugim, da so pokropili mučenika, kojega truplo so sprejeli v svojo sredino z isto ljubeznijo, kakor če bi bil tamošnji domačin.

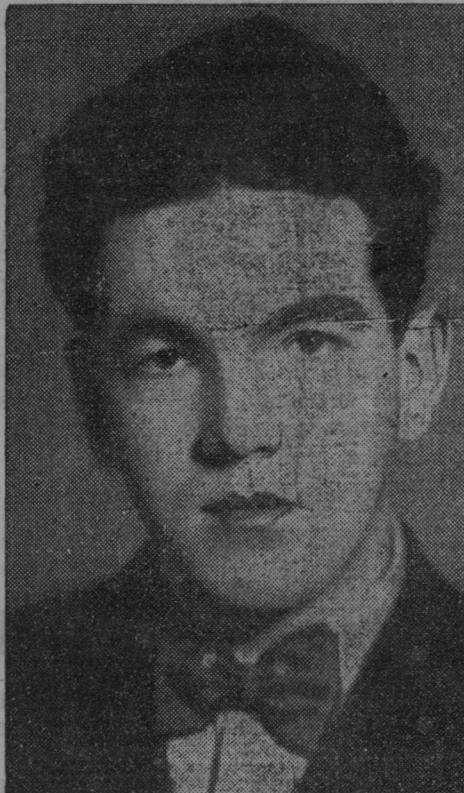
Dne 11. junija ob 9 predpoldne je pričel žalni sprevod iz Konjic ob številni navzočnosti mladine, tržanov, okoličanov ter odličnih žalnih gostov iz Maribora. Krsto so prenesli iz dvorane pred hranilnico domači kmečki fantje ob spremstvu ljubljanskih visokošolcev. Konjiški arhidiakon Tovornik je opravil ob asistenci dekanjske duhovščine pogrebne molitve. Po končanem obredu je spregovoril v imenu Slov. kat. starešinstva v Konjicah starešina okrajnega sodišča v Konjicah g. Andrej Levstek. Govornik je podčrtal žalostno dejstvo, da je padel Rudolf Dolinar kot žrtev ljudi, ki nočejo dati miru slovenskemu narodu. Zločin se je zgodil ob času, ko veljajo zakoni za vse in ko se že krepko uveljavlja volja in pravica ljudskih človečic. Dolinar je davorval svojo kri za pravice slovenskega naroda, zato je narodni mučenik in narod bo častil njegov spomin.

tesno oklene božjih zapovedi in se zvesto drži tudi njene pete postave: »Ne ubijaj!«

»Moje je maščevanje« — je rekel Gospod. Toda eno maščevanje izvršimo tudi mi: prizemimo: Naš narod mora postati povsem zdrav! Zločinstvo se mora izločiti v celoti! Bodimo močni, odločni in plemeniti!

In tebi, ki si padel in umrl sredi pšenice: Padel si kot zlato pšenično žrno, ki umrje, a požene nov klas stoternih zrn! Vsak slovenski fant, vsak slovenski mož bodi tako zdravo zrno in naj ob spominu nate postane močen, odločen in plemenit!

Preko vse Slovenije od nemške do italijanske meje si romal na svoji zadnji poti. Povsod te je narod ne-

Za g. Levstekom je spregovoril g. dr. I. Leskovar, bivši oblastni predsednik, ki je orisal ozračje, v katerem je prišlo do težke žrtve in žalitve slovenskega naroda.

Po teh poslovilnih besedah so odpeli domači fantje žalostinko in sprevod se je pomikal v cerkev ob zvokih godbe Prosvete. V cerkvi je govoril mučeniku do solz ganljivo slovo g. monsignor I. Vreže iz Maribora, kojega pesniško ubrani govor prinašamo na uvodnem mestu.

Po nagovoru v cerkvi je daroval g. arhidijakon slovesno sv. mašo in zatem se je razvil pogrebni sprevod iz cerkve skozi Konjice do mesta, kjer je čakal krsto pogrebni avto ljubljanske mestne občine. Krsto so nosili konjiški fantje in ob nosach so stopali katoliški akademiki.

Pred prevozom se je poslovil od nesrečnega tovariša akademik g. Leskovar, ki je pomenljivo poudaril, da je Dolinarjevo srce izkravalo med zelenjem in cvetjem na sveti slovenski zemlji za najlepše, kar je premoglo — za veliko slovensko idejo!

Po ganljivih tovariševih besedah so zapeli konjiški fantje zadnje slovo, g. arhidijakon je še blagoslovil krsto in pogrebni avto je odpeljal mučeniškega gostmrliča proti Celju.

Počastitev Celja

Izredno veličastno je počastilo prevoz krste narodnega mučenika Celje, ki je bilo 11. junija že zgodaj zjutraj v žalnih zastavah.

Šolska mladina in ljudske množice so šakale z občudovanja vredno vztrajnostjo prihod pogrebnega avtomobila malodane celo predpoldne. Ob 10 so zagorele vse celjske javne luči, vsi lokali in pisarne so bile zaprte. Ob pol dvanajstih so oznanili zvonovi celjskih cerkva bližanje pogrebnega avtomobila, katerega so spremajali na poti od Konjic do Celja trije drugi avtomobili. Ravno opoldne je pričakal celjski žalni sprevod krsto. Na čelu je korakala godba, za njo zastopniki fantovskega odseka v krojih in narodnih no-

šah s črno ovito zastavo, za njimi dekleta v narodnih nošah in s šopki. Za krsto so uvrstili g. okrajni načelnik, mestni župan ter podžupan, predstojnik policije, predstavniki oblasti, katoliško starešinstvo iz Celja, Gospejno društvo ter narodno ženstvo.

Pred krsto so stopali dijaki in akademiki, ki so nosili venca iz belega cvetja. En venec je podarilo Celje in je nosil napis: »Slovenski žrtvi — Celjani«. Drugi venec je bil dar celjskih katoliških visokošolcev.

Po mestu je spremljala žalni sprevod večtisočglava množica. Sprevd se je ustavil pred magistratom. Odpri so pogrebni avto in govoril je v imenu celjskih akademikov g. Rado Hodžar, ki je želel ob koncu mučeniškemu tovarišu srečno pot v ljubljeno rojstno grudo.

Po tovariških besedah se je poslovil v imenu katoliškega starešinstva ravnatelj Mohorjeve tiskarne dr. Fr. Kotnik s pomenljivimi besedami: »Dragi tovariš! Slovenski možje niso padli pod udarci bratove roke! Ti pa si mlada žrtev, ki Te je strl brat! Maščevanje je Gospodo! Ko se od Tebe poslavljamo, dragi tovariš, nam je v tolažbo in prepričanje, da si hodil po poti pravice in resnice, po kateri so hodili vsi naši vzorniki in po kateri je hodila s Teboj in bo hodila za Teboj vsa slovenska katoliška akademska mladina. Sicer odhajaš iz našega slovenskega občestva, a duševno boš še vedno združen z njim! Bog s Teboj, tovariš Rudolf Dolinar!«

Celjski »Zvon« je odpel žalostinko, nakar se je zahvalil za sprejem in počastitev v imenu Akademske zveze g. Franjo Žebot ml. Vsi številni navzoči so zaklicali trikratni »Slava!« Zvonovi so zvonili, žalni sprevod je posodil mučeniku ob zvokih žalostnih koračnic pot do Glazije, kjer se je poslovil z mahanjem robcev.

Med Celjem in Ljubljano

Po vseh župnih ob državnih cesti od Celja do Ljubljane so počastili prevoz

krste z zvonjenjem in s pobožno molitvijo. V Št. Petru v Savinjski dolini je g. župnik dr. Jančič blagoslovil krsto in molil z vescani. Isto se je ponovilo na Vranskem.

Na mrtvaškem odru v Ljubljani

Ljubljana se je pripravila na dostojen sprejem mladostnega narodnega mučenika z žalnimi zastavami. Pogrebni avto je pripeljal krsto v Ljubljano ob treh popoldne pred Akademski dom, kjer je sporočil zbranim g. šolski upravitelj Bratuž iz Slov. Konjic, da izročajo truplo našega mučenika Slovenske Konjice Ljubljani.

Koj nato so prenesli krsto v dvorano Akademskega doma, v katerega so se zachele zgrinjati množice mladine ter odraslih, da pokropijo krsto, katero so zagrnili številni venci od vseh krajev globoko žalujoče Slovenije.

Krsto pokojnika v Akademskem domu je pokropilo ter žanj molilo 20.000 ljudi.

Pogreb v Ljubljani

V soboto 12. junija predpoldne se je vršil v Ljubljani slovesen pogreb mučenike žrtve. Pogreba so se udeležili poleg mladine ter ljudskih množic iz vse Slovenije: notranji minister dr. Korošec, minister dr. Miha Krek, prvi kot predsednik, drugi kot podpredsednik JRZ, ban dr. Natačen z uradništvom banovine. Žalni sprevod, ki se je spremenil v žalno manifestacijo vsega slovenskega naroda, se je ustavil pred vseučiliščem, kjer je bilo več poslovilnih govorov tovarišev rajnega.

Od vseučilišča je krenil sprevod v stolno cerkev, kjer je bila slovesna sv. maša. Izpred stolnice se je nadaljeval žalni sprevod na pokopališče k Sv. Križu, kjer so položili krsto po odpetju žalostink in po zadnjih poslovilnih besedah v stalni grob.

*

Rajni Dolinar Rudolf je bil kmečki sin iz Lučin pri Škofji Loki. Bil je zgleden, res katoliški visokošolec in najstarejši sin družine z desetimi otroci.

Umor visokošolca Rud. Dolinarja.

O umoru visokošolca R. Dolinarja sporoča banska uprava sledeče:

V zvezi z demonstracijami ob priliki prihoda predsednika JNS Petra Živkoviča v Maribor, Konjice in Celje dne 8. junija, so istega dne ob 20 na državnih cesti blizu Prihove pristaši JNS, okrog 15 po številu, iz zasede napadli dva avtobusa, katera sta vozila pristaše JRZ.

Napad se je izvršil z revolverji, noži, šokserji in kamenjem. Napadeni so se sicer napadalcev ubranili, vendar pa sta bila dva akademika lažje ranjena, ostali so dobili samo praske.

Po odbitem napadu so napadeni nadleževali vožnjo, pogrešili pa so akademika filozofa Rudolfa Dolinarja, rojenega dne 11. aprila 1915 v Lučinah, občina Trata, okraj Škofje Loka in tja pristojnega. Dnevnevali so, da so ga napadalci odvedli s teboj.

Naslednjega dne, dne 9. junija, okrog 10 je orožniška patrulja Dolinarja našla

mrtvega pod državno cesto pri Prihovi, kakih 50 korakov oddaljeno od mesta napada.

Sodno raztelesenje filozofa R. Dolinarja ki je bilo izvršeno v mrtvašnici na Prihovi, je dognalo, da je dobil zabodljaj z nožem v hrket. Nož je prodrl v pljuča pod desno lopatico med tretjo in četrto rebro v širini 2 cm in 4 cm na globoko. Smrt je nastopila radi izkravavitve.

Ugotovljeno je, da je napad organiziral in se ga tudi dejansko udeležil Slavko Reja, upravnik »Mariborskega Večernika Jutra«, mariborskega glasila JNS.

*

Mariborska policija je prijela v zvezi z umorom akademika Dolinarja te-le: upravnika »Jutra« in »Večernika« v Mariboru Slavka Reja, ki je organiziral ves napad; dalje Srečka Krajnc, trgovca iz Pesnice, ki je dal tovorni avto na razpolago ter se je napada tudi sam udeležil; njegovega šoferja Alojza Pezdiček iz Pesnice, dr. Milana Gorišek, sina odvetnika iz Sv. Lenarta v Slov. goricah, ki je dal na razpolago osebni avto ter ga je sam šofiral; Siliča Ivana, upokojenega stražnika in

sluga uprave »Jutra« in »Večernika«; Kordič Franca, zasebnega uradnika brez posla iz Maribora; Primeca, tajnika JNS v Hočah; Brajkoviča, pekovskega pomočnika mariborske uradniške nabavljalne zadruge; Bajgot Ivana, trgovca iz Sv. Lenarta v Slovenskih goricah, Bunc Jožefa, uslužbenca Nabavljalne zadruge v Mariboru. — Klug Hans, svak Srečka Krajnc, je pobegnil najbrže v Avstrijo.

Omenjene je prepeljala oblast 10. junija popoldne v Ljubljano, kjer se vrši nadaljnja preiskava.

S požigom hočejo ublažiti krivdo.

O dogodku v Ljubljani razglaša banska uprava sledeče:

V noči od 12. na 13. junija je bil okrogene na letnem telovadišču ljubljanskega Sokola zlonamerno zažgan paviljon v vrednosti okrog 30.000 Din.

Na podlagi dosedanja policijske preiskeve, ki pa še ni zaključena, je upravičeno prepričanje, da so paviljon zažgali na-

sprotniki sedanjega režima, in sicer z namenom, da bi odvrnili pozornost javnosti od uboja Dolinarja na drugo stran.

V času, ko je nastal požar, je prišla skupina kakih 300 ljudi, sami somišljeniki JNS, ki so se obnašali razburjeno. Med temi se je posebno odlikoval gospod Rajko Turk, narodni poslanec.

Policija vodi preiskavo nepristransko in energično dalje in bo po zakonu nastopila proti krivcem.

Osebna in imovinska varnost vsakega pojedinka, kakor tudi vseh po zakonu dovoljenih organizacij, v tem primeru sokolskega društva, bo brezpogojno zavarovana.

Koča, ki se podira ...

JNS je v Sloveniji podobna koči, ki se podira. Da bi jo vzdržali vsaj nekaj časa ter preprečili njeno popolno razsulo, so njeni pravki naročili iz Belgrada za prvo nedeljo v juniju in naslednja dva dneva nekaj političnih osebnosti. Te naj bi to kočo podprle ter tako za nekaj časa podaljšale njen klavern obstoj. Kot tako močno osebnost sta dr. Kramer in Ivan Pucelj, JNSarska prvaka v Sloveniji, v zavesti svoje lastne politične onemoglosti izbrala penzioniranega generala Pero Živkoviča. Stari Grki so imeli pripovedko o Atlasu, mogočnem titanu, ki ga je grški narodni heroj Perzej spremenil v istoimensko goro ter mu dal nalogu, da nosi na svojih ramah nebesni svod. Za takega JNSarskega Atlasa smatrata Kramer in Pucelj gospoda Živkoviča, ki naj bi vsaj v Sloveniji podprl s svojimi širokimi ramami JNSarsko kočuro, da se ne bi popolnoma sesula.

Pa se je slovenska JNS popolnoma prevarila. Gospod Pera Živkovič ni noben političen titan. V Srbiji je politično svojo vlogo doigral, ko so se razmere v naši državi spremene, in danes je gospod Živkovič v Srbiji politična ničla. Bilo bi čudno, da bi za Slovenijo pomenil nekako politično veličino. In res je slovensko občinstvo njegovo politično vrednost primerno ocenila, kljub temu, ali boljše re-

čeno prav radi tega, ker je JNSarsko časopisje uganjalo z gospodo iz Beograda pravcati politični cirkus. V ta okvir so tudi popolnoma spadale demonstracije, ki so se vrstile ob tej priliki v Ljubljani, Mariboru, v Celju in tudi v drugih krajih, kjer so se pojavile te prvo- in drugovrstne JNSarske veličine.

Na kako slabih temeljih stoji JNS-zgradba v Sloveniji, je najvidnejši dokaz v tem, da se JNSarski pravki niso upali prirediti v Ljubljani, Mariboru, Celju in drugih večjih krajih javnih zborovanj, da bi si na njih moglo ljudstvo ogledati od blizu te slavne »nacionalne borce«. V Mariboru je bilo povabljenih — povabila so se glasila na določena imena — samo 110 punciranih JNSarjev, od katerih se je odzvalo povabilo samo 54, drugi pa so ravnali po slavnem vzoru podgan, ki zapuščajo potaplajočo se ladjo. Da se v takem »širokem« krogu slušateljstva govorijo »veliki« državniki govorji v slogu političnih napitnic, je povse jasno. Čudno bi bilo, ako bi bilo drugače. Tudi ni čudno, da je bil g. Pera Živkovič, ko se je vrnil iz Slovenije v Beograd, prav slabe volje. Političen maček pa se je prijel slovenskih JNSarskih prvakov, ko so se pri jadrnem avtomobilskem izletu po Sloveniji in ob političnih napitnicah morali preveriti, da za JNS ni rešitve. Koča se bo podrla.

častne čete z godbo. Kakor v Belgradu od kneza namestnika je bil Neurath sprejet v avdienco od kralja Borisa in je imel nato politično-gospodarske razgovore s predsednikom vlade in z zunanjim ministrom Kjuseivanovom.

Romunski kralj bo vrnil poljskemu predsedniku obisk. Zadnji smo beležili vest, da je predsednik poljske republike Moscicki posetil romunsko prestolico Bukarešto, kjer je bil deležen navdušeno-prisrčnih pozdravov. Visoki gost se je mudil v Bukarešti štiri dni in se je odpeljal v Varšavo 9. junija. Romunski kralj Karol bo vrnil poljskemu predsedniku obisk v spremstvu prestolonaslednika Mihaela proti koncu junija.

Težkoče z zakonskim predlogom o razširjenju pravic madjarskega regenta Horthyja. Omenili smo že v eni zadnjih številki, da je pripravila madjarska vlada zakonski načrt, ki se nanaša na razširjenje pravic državnega regenta. Vlada je bila uverjena, da ji parlament pri sprejemu tega zakona ne bo delal ovir, a se je hudo urezala. Razen vladne stranke so se uprle predlogu z ostrimi protesti vse druge politične skupine. Ministrski predsednik se je moral slednjic udati in je pristal na sklicanje medstrankarske konference, ki bo končno odločila o predloženem predlogu. Če ne bo prišlo ob tej priliki do sporazuma, bo omenjeni zakonski predlog ododen do jeseni.

*Prvi zobobol
naj bo pri Tvojem
otroku tudi zadnj!*

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Kaj se pripravlja za jesen v Franciji? Od 16. do 18. aprila se je vršila v Amsterdamu na Nizozemskem tajna seja Kominterne, katere se je udeležilo 45 vodilnih komunistov iz Evrope. Amsterdamska seja je bila posvečena komunistični revoluciji v Franciji, ki bi naj izbruhnila na jesen. Kakor znano, se vrši sedaj v Parizu velikanska svetovna razstava. Z ozirom na razstavo, ki je obiskana od celega sveta, je predsednik vlade toliko vplival na stranke, ki sestavljajo ljudsko fronto vladne večine, da bodo med seboj mirovale med svetovno razstavo. Po sklepih v Amsterdamu se bodo francoski komunisti le na videz držali premirja, katerega bodo pa dobro izrabili za tiko ter podtalno agitacijo. Predvsem nameravajo razširiti komunistične celice v armadi, mornarici, med poštnim osebjem, železničarji ter med uslužbenstvom pri javnih ustanovah: v elektrarnah, plinarnah, pri vodovodih. Dalje naj komunistična stranka organizira do popolne pripravljenosti čim več bojnih oddelkov, ki štejejo zdaj samo v Parizu 6000 mož, ki so najmoderneje oboroženi s samostrelnim orožjem in ročnim granatami.

»Fronta svobode« na Francoskem. Znano je, da vlada v Franciji ljudska fronta pod predsedstvom Bluma. V ljudski fronti so zvezani radikali, socialisti in komunisti. Protiv vladni ljudski fronti se je pojala te dni »fronta svobode«. V novo zvezzo sta vstopili stranka republikanske zvezze, katero vodi bivši minister Marin, in skupina, katero je ustanovil nekdanji komunist Doriot. Doriot je jezen na ljudski fronto, ker ga je Blumova vlada odstranila kot župana v mestu Sv. Denis pri Parizu. Z Marinovo stranko po večini volijo katoličani in je dobila pri zadnjih volitvah dva in pol milijona glasov ter šteje 63 poslancev in 42 senatorjev. Marinova stranka in Doriotova skupina sta se spojili iz taktičnih razlogov, ker si hočeta pri prihodnjih volitvah priboriti znatno večino. »Fronta svobode« je na začudenje odločno odklonil polkovnik de La Roque, voditelj »Ognjenih križev« in po njihovem razpustu vodja socialne stranke, kateri očitajo fašizem.

V NAŠI DRŽAVI

Zaključek bivanja nemškega zunanjega ministra v Belgradu. Zadnji smo sporočili o prihodu in sprejemu nemškega zunanjega ministra Neuratha v Belgradu in o njegovih razgovorih s predsednikom naše vlade Stojadinovićem. Zadnji dan obiska v Belgradu je porabil Neurath za obisk kraljeve grobnice na Oplencu, kjer je položil lep venec na grob kralja Aleksandra in je z večminutnim molkom izkazal čast rajnemu vladarju. Z Oplencu se je vrnil baron Neurath z avtomobilom v Belgrad. Na Avali ga je pričakal dr. M. Stojadinović in je nemški gost položil na grob neznanega vojaka venec, nakar je dr. Stojadinović priredil Neurathu in njegovemu spremstvu poslovilno kosilo v Belgradu.

V DRUGIH DRŽAVAH

Nemški zunanji minister v Sofiji. Iz Belgrada se je odpeljal nemški zunanji minister ter njegovo spremstvo v letalih 9. junija popoldne v bolgarsko prestolico v Sofijo. Ob prihodu v Sofijo je bil baron Neurath prisrečno sprejet od bolgarskega predsednika vlade, drugih ministrov, zastopnikov tujih držav, od generalov ter

Posvetovanja zastopnikov štirih velesil v Londonu. Dne 11. junija predpoldne so se sestali v Londonu v zunanjem ministrstvu angleški zunanjji minister Eden ter poslaniki: Francije, Nemčije in Italije. Pri tej priliki je šlo za spremembo nadzorstva nad Španijo in je bil dosežen sporazum. Nemčija in Italija sta izjavili, da je spor, katerega sta imeli z rdečo Španijo radi bomb na nemško oklopenco z obstreljevanjem španske luke Almerije od strani nemških kontrolnih ladij, končan. S tem je dana možnost, da se obe velesili zopet vrneta v odbor za nevmešavanje, iz katerega sta izstopili, ker so rdeča španska letala obmetavala iz zraka nemško in italijansko ladjo. Najnovejši londonski sporazum obsega med drugim določbo o vzpostavitvi nevtralnih con v španskih pristaniščih. Bojne ladje omenjenih velesil bodo tudi zanaprej v smislu nemškega predloga najoče sodelovale pri vršitvi kontrole na ta način, da bo na vsaki nadzorni ladji po en častnik od ostalih treh držav, da bo nadziral kontrolo. Če bi bila kaka nadzorna ladja napadena, lahko takoj strelja. Na lastno pest pa ne sme za bodoče nobena od štirih velesil izvrševati na Špance kak pritisk, ker je za ta slučaj predvideno odobrenje vseh štirih velesil.

Visoke vojaške osebnosti v sovjetski Rusiji pod ključem. Radi protidržavnega delovanja je zaprla policija te-le visoke vojaške osebnosti: maršala Tuhačevskega, generala Jakirja, generala Uboreviča, generala Korka, generala Eidemanna, gene-

rala Prinkova ter generala Putno. Vsi aretirani pridejo pred posebno sodišče, ki je pričelo z zasliševanjem 11. junija. Iz omenjene aretacije odseva dejstvo, da so v sovjetski Rusiji nameravali generali državni udar in so hoteli uvesti vojaško diktaturo.

Osem sovjetskih generalov ustreljenih. Zgoraj poročamo, da je postavil Stalin pred izredno vojaško sodišče v Moskvi maršala Tuhačevskega in sedem generalov. Obravnava je pričela 11. junija predpoldne, je bila na večer zaključena s smrtno odsodbo vseh osmih obtoženih, ki so bili takoj ustreljeni.

Stalin proti svoji materi. Stalin ni po rodu Rus, marveč je Gruzinec, član naroda, ki živi ob Kavkazu. Njegova mati, gospa Djugašvili (to je pravo Stalinovo ime), še živi ter prebiva v mestu Tiflis (glavnem mestu Gruzije, ležečem v Transkavkaziji). Stara je že 78 let ter ni bila 20 let v cerkvi. Letos pa jo je nekaj zgrabilo v duši, da je na velikonočni praznik šla v cerkev v Tiflisu. Vse mesto se je zčudilo, vse o tem govorilo. Nekateri so sumili, da bi to moglo biti kakšno šponažno dejanje. Ko je prišla Stalinova mati v cerkev, so drugi ljudje iz neke bojazni kmalu odšli, le malo radovednežev je ostalo. Mati pa se je vedla prav resnobno in ko je opravila svojo pobožnost, je darovala tisoč rubljev za cerkvene potrebe. Sedaj pa so se začeli čuditi brezbožniki! Ni se jih samo polastilo čustvo začudenja, marveč tudi nevolje in jeze. Preko tajne državne policije so obvestili Stalina, da njegova mati hodi zopet v cerkev. Kot brezbožnežu ta stvar Stalini ni bila pogodu. Zato je odredil, naj obvestijo njegovo mater, da ji ni treba hoditi v cerkev, če pa gre, naj gre v kakšen drug kraj, kjer je ne poznajo. Takšna je sedaj svoboda vesti in vere v Rusiji! Če bi Stalinova mati šla v kak drug kraj, da bi obiskala cerkev in božjo službo, bi ji pa brezbožniki očitali, da hodi po romarskih potih. Pod boljševiškim nasiljem ni dovoljen noben pojav vere.

Služba božja slepcev. V Parizu so pred tremi leti vpeljali v cerkev Presvetega Srca skupen molitveni dan slepcev. Slo-

Novi japonski ministrski predsednik Konoye.

Osebne vesti.

Gospod župnik Jodl umrl

Pri Sv. Jožefu nad Celjem je 9. junija zvečer umrl pri svojih sorodnikih g. Ivan Jodl, upokojeni gospod župnik in duhovni svetnik.

Rajni se je rodil 1867 pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Mašniško posvečenje je prejel leta 1892 v Mariboru. Za kaplana je bil na Vranskem ter v Vojniku. Župnikoval je pri Zg. Sv. Kungoti, pri Št. Andražu pri Velenju in do upokojitve leta 1935 na Polzeli.

Gospod svetnik je bil goreč dušni pastir, ki je storil veliko za lepoto hiše božje. Na Polzeli je dal napraviti od mariborskega kiparja g. Sojča krasen glavni oltar in je oskrbel za župno cerkev in podružnico nove zvonove.

Zelo priljubljena mu je bila cerkev na gori Oljki, katero je pustil po požaru lepo popraviti. — Radi bolehnosti je stopil v pokoj in si je izbral za zasluzeni oddih prijazni hrib Sv. Jožefa.

Pokopali so blagega gospoda na Polzeli, kjer počiva med vdanimi ovčicami.

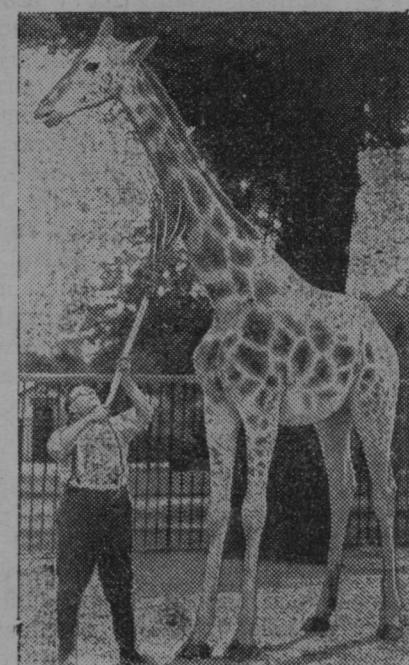
Delavnemu ter zglednemu duhovniku ohranimo v molitvah in pri najsvetnejši daritvi hvaležen spomin!

Nesreča.

Utonil pri kopanju. V Betnavskem ribniku pri Mariboru je utonil pri kopanju Leopold Zalokar, predilec v Ehrlichovi tovarni v Mariboru.

Dva otroka smrtno ponesrečila. Posestnik Kip v Jarenini je bil s svojo ženo na polju, doma pa so ostali štirje otroci. Dveletni sinčko Cvetko je zašel v mlin, ki je bil v obratu. Otroka je zagrabilo gonalno kolesje in ga je čisto raztrgalo. — V Kunovi pri Negovi je padel v jamo za napajanje dvaletni Franček Flajsinger, sinčko viničarke, in je utonil.

Električni tok ubil gostilničarja. V Framu je prišel 13. junija gostilničar Jarc po nesreči v stik z električnim tokom, ki ga je ubil.

Tako čistijo žirafe v londenskem zverinjaku.

NOVA KNJIGA, KI JE IZSLA V ZA- LOŽBI TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU:

Davorin Petančič: »Svete Gore«, broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Udar strele v hlev. V Rošpohu pri Mariboru je udarila strela v hlev posestnice Marije Hauptman. Ubila je 2000 Din vredno kravo, nato je odskočila skozi okno na prostoto in ni zažgala.

Strela ubila družinskega očeta. Pri Št. Janžu nad Štorami je opozarjal na bližajočo se nevihto z zvonjenjem 34 letni cerkovnik Ivan Žohar. Strela je udarila v stolp in ubila Žoharja, ki zapušča ženo ter dva nepreskrbljena otročiča.

Smrtno povožena od tovornega avtomobila. V Celju na Glavnem trgu je zadel tovorni avto g. Podgornika iz Celja 79letno zasebnico Jero Vengust iz Celja tako nesrečno, da je padla pod zadnje kolo, ki ji je zlomilo obe nogi in je reva podlegla poškodbam med prevozom v bolnišnico.

Razne prometne nesreče. V Mariboru na Kralja Petra trgu je podrl 11. junija avtobus 65 letnega delavca Franca Potočnik, ki si je zlomil pri padcu desno nogo. — Raznašalcu peciva Francu Anžlu je v Mariboru v strmi Taborski ulici na kolesu odrekla zavora. Anžel je padel s kolesa, se je poškodoval na glavi in si je zlomil spodnjo čeljust. — V Zg. Radvanju pri Mariboru je podrl avto 63 letno slikarjevo ženo Veroniko Lužman. Priletna ženska ima znatne poškodbe na glavi. — Pekovski vajenec Adolf Zemljak iz Zg. Radgona je zgodaj zjutraj s kolesom raznašal kruh. Pri vožnji v Lutverce se je prikel zadaj za tovorni avto, da bi bil poprej na cilju. Na ovinku je vozač avto zavrl, Zemljak je zgubil ravnotežje, vrglo ga je v obcestni jarek, kjer je obležal nezavesten s hujšo poškodbo na glavi.

Hudo poškodovana mati in otroka. Na Karlovški cesti v Ljubljani se je splašil konj in se je prevrnih voz, na katerem je sedela 35 letna posestnica Rozalija Požarškova in njena otroka. Vse tri so prepeljali s hudimi notranjimi in zunanjimi poškodbami v bolnišnico.

Strela ubila mlado gospodinjo. V vasi G. Gradišče pri Toplicah na Kranjskem je v Bartusovi hiši pri oknu sedela in šivala mlada gospodinja. Naenkrat je med ne-

vihto zablisnilo in že je bila mati dveh otrok smrtno zadeta od strele.

Kolesar podrl sodnika. Na Ložnici pri Celju je kolesar podrl sodnika Frana Brečka, ki si je pri padcu zlomil desno nogo.

Strela ubila dve kravi. V Ponikvah pri Dobrepolju je 10. junija udarila strela v hišo posestnika Franca Zakrajšeka. Po notranjosti je vse razbila in preskočila v hlev, kjer je ubila dve 7000 Din vredni kravi. Istočasno je imel nenaden obisk strele v isti vasi cerkovnik in krojač, kateremu je razbila veliko ogledalo. Kljub dvojnemu udaru strele ni prišlo nikjer v vasi do požara. Strela je udarila pri lepem vremenu. Le na severozahodni strani je bilo videti oblaki, a dežja ni bilo.

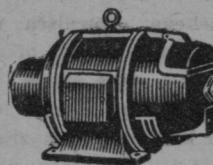
Dva delavca zasulo. V tovarni na Javorniku na Gorenjskem je podiralo stavbno podjetje Kren peč. Pri tem delu je zasulo zidovje delavca Kovača iz Slatne vasi in delavca Antona Pristova iz Sp. Gorij. Prvemu je poškodovalo glavo ter zlomilo nogo, drugi ima hude poškodbe na glavi ter rokah. Poškodovana so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Hudo povožen otrok. Kolesar iz Trbovelj je hudo povozil v Hrastniku. Slavka Hrupa, sedemletnega steklarjevega sina, katerega so oddali v celjsko bolnišnico.

Mladorožnik smrtno ponesrečil. Z dolenskim vlakom se je pripeljal v Novo mesto 28 letni orožniški kaplar Anton Banič, doma iz Vrhopolja pri Orehotici. Hotel je obiskati domače. V Kandiji je napeljal na šoferja, ki je uslužben pri pleterškem samostanu, ki ga je povabil v traktorsko prikolico s kabino. Na ostrem ovinku pri Gor. Gradišču je šofer zgubil oblast nad traktorjem, ki se je prevrnil. Baniču je traktor v zaprti kabini zdobil prsniki koš in lobanje. Orožnik je bil priči mrtev.

Razne požarne nesreče. Janezu Lipoglavu, posestniku na Klopcah pri Slovenski Bistrici, je uničil podtaknjen ogenj 65.000 Din vredno gospodarsko poslopje z orodjem, vozovi in stroji. — Istega dne je postal žrtev podtaknjenega ognja gospo-

DOBAVLJA - POPRAVLJA

motore
vseh vrst električnih strojev
Domača tovarna
IVAN PASPA I SINOV
Zagreb, Koturaška 69

darsko poslopje posestnika Maksa Strmčnika v Sv. Vidu, ki ima 15.000 Din škode.

— Strela je udarila v gospodarsko poslopje posestnice Elizabete Štokovnik iz Polž pri Novi cerkvi. Poslopje je pogorelo do tal. Radi vetra se je vnela tudi hiša, ki je bila oddaljena od gospodarskega poslopja komaj 4 m. Škoda znaša 30.000 Din in je le delno krita z zavarovalnino. V pogoreli hiši ni stanovala lastnica, ampak najemnik Jožef Kresnik z družino, kateremu je zgorelo skoraj vse. — Vinčarjem viničarije posestnika Ant. Kolarja v Motanji vasi pri Makolah je povzročil ogenj 20.000 Din škode. — Na Gaberniku je pogorelo posestniku Henriku Špecu 40 tisoč dinarjev vredno gospodarsko poslopje. — Posestnica Gera Mursič v Štrigovi ima radi vpepeljenja gospodarskega poslopja po požaru 12.000 Din škode.

Razne novice.

Vinarsko društvo za dravsko banovino v naših rokah. Zadnjo soboto zvečer se je vrnil v Slovenski Bistrici občni zbor Vinarskega društva za dravsko banovino. Za predsednika je bil izvoljen g. I. Šerbinek, posestnik in banski svetnik iz Svečine. Podpredsednik je g. Ivan Vesenjak. Iz odbora so izpadli g. Lovro Petovar, ki je bil več let predsednik, Zabavnik in drugi. Vinarško društvo je očiščeno JNSarjev.

Absolventje ZAKS iz okolice Maribora! V nedeljo 20. junija vsi na izlet v Selnicu ob Dravi! Ob 14 se zberemo pri graščini Viltuš, od tam pa pes v Selnicu, kjer si ogledamo čebelnjak predsednika čebelarske podružnice. Razpravljal bo mo o izletu v Srbijo in kako bomo proslavili za-

Dežela dvojčkov

Raziskovalec Afrike, belgijski profesor Forfieres, je iz belgijskega Konga poslal domov daljše poročilo, kjer poroča, da je kakih 200 kilometrov od Stanleevilla naletel na zamorsko pleme, o katerem sudi, da je ostanek nekdanjih prvotnih prebivalcev, ker je to ljudstvo po svojem vedenju sila preprosto. Učenjak poroča še dalje, da je vsak drugi teh zamorských ljudi dvojnik koga drugega med njimi. To izhaja pa iz tega, ker so v tem rodu dvojčki tako rekoč nekaj vsakdanjega. Rod šteje nekako tisoč glav, od katerih pa jih je polovica dvojčkov. Kakor ta raziskovalec Afrike naglaša, bo zelo važno načinčneje raziskati ta

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

23

»Pa ne pri vseh. Prav pred zadnjimi, ki so bile najpotrebnejše, si zbežal.«

»Hudirja! Ali si mi na vsak korak prežala? To se ti kaj malo poda.«

»Prav nič nisem oprezovala, ker sem se na twoj besedo zanesla. Toda ljudje so videli in vedeli povedati. Da so gledali za tabo, temu se ne moreš čuditi.«

»Ljudje — ljudje — to ti je prekleta, hinavska tovarišja!« je zavpil.

»Ne vpij tako! Mati se bodo ustrašili.«

»Kaj so pravili ljudje o meni?« je vprašal s tistem, pa razburjenim glasom.

»Pravili so, kako si že hotel k spovedi, pa si zadnji hip ušel ko zajec in odtlej nič več nisi prišel v cerkev. Za takega strahopetca te nisem imela.«

»Kaj? Jaz strahopetec?« se je zopet nakuhal. »Pamet pa strahopetnost sta dve reči. Saj nisem tako neumen, da bom šel in kar vsakemu človeku na nos obesil, kaj vse sem storil, da bo potem vsem oznanil in me še pred sodnijo spravil.«

»Ali se samo izgovarjaš tako ali pa res ne veš, da ne sme spovednik ne besedice o tem izdati, kar pri spovedi čuje? Spovednik mora molčati ko grob.«

»To lahko verjame, kdor hoče — jaz ne.«

»Menda vendar ne boš rek, da je pater Krištof lažnivec! V eni svojih zadnjih pridig — pri teh tebe seveda ni več bilo — je na dolgo in široko razložil, da mora spovednik rajši umreti, kakor pa le najmanjši greh, ki se mu ga kdo spove, izdati. Da, niti s tistem, ki je pri spovedi bil, ne sme izven spovednice govoriti o njegovih grehih, razen tedaj, če ta sam privoli.«

»Bo pač tako, da ne velja za vse grehe ista mera.«

»Prav nič ni tako. Naj se kdo spove najhujšega greha, spovednik ne sme nikomur ničesar povedati, in če bi ga sodnija hotela prisiliti, mora rajši vse pretrpeti, tudi življenje dati, črhni pa ne sme ne besedice. Ko bi bil morilec in bi se spovedal, vse bi ostalo v spovednikovem srcu zakopano in za vse veke zaklenjeno.«

»Jaz nisem morilec!« je vzkipel. »To so tudi take neumne čenče tvojih ljudi. Za onega z Gore so mene dolžili; prejšnji teden pa so ga našli pod plazom, ko se je sneg stajal. Da me kar za morilca imaš, to me žali.«

»O tebi vendar nisem nič rekla,« je dejala v zadregi. »Hotela sem ti le dopovedati, da mora duhovnik molčati o vsem, kar pri spovedi čuje. Strašna obluba in zapoved ga veže.«

»Meni pa je nekdo, ki mora to vedeti, drugače povedal,« je trmasto gnal svoje.

družni praznik. Na razpolago so prometna sredstva, zato naj noben absolvent ne ostane doma! — Tajništvo ZAKŠ, Maribor.

Ravnateljstvo kn.-šk. dijaškega semeniča v Mariboru prosi preč. gg. dušne pastirje, da opozorijo starše, ki nameravajo dati svoje sinove v ta zavod, na sledeče: V zavod se sprejemajo le dijaki, ki obiskujejo državno klasično gimnazijo v Mariboru, in to tudi prvošolci. Prvošolci pa morajo poprej napraviti sprejemni izpit za srednjo šolo. Ta sprejemni izpit se vrši na drž. klasični gimnaziji v Mariboru 26. junija. Par dni poprej naj starši bodisi osebno bodisi po pošti vložijo na ravnateljstvo drž. klasične gimnazije prošnjo za pripustitev k sprejemnemu izpitom. Prošnja mora biti kolkovana z 10 Din kolkom, priložena pa morata biti krstni list in zadnje šolsko spričevalo. Po opravljenem sprejemnem izpitom naj se starši z dijaki predstavijo ravnateljstvu dijaškega semeniča, kjer bodo zvedeli za ostale pogoje, ki se tičejo sprejema v dijaško semeničo.

Tvrdka J. Hutter in drug v Mariboru naznana, da je izpolnila popolnoma stalež (številčno stanje) svojega delavstva in da daljne prošnje za sprejem v službo ne more vpoštevati ter da na dopise s prošnjami za službe in drugimi željami ne bo več odgovarjala.

Zadnje ostanke velikanske partije čepljev prodata še Stermecki po 23, 33, 39, 49 Din, prej pa čez 200 Din.

Naplavljeni truplo splavarja. Poročali smo, da je utonil v Bezeni pri Rušah splavar Konrad Završnik. Njegovo truplo je naplavila Drava pri Ptaju.

Truplo neznanega, kakih 35 let starega moškega so našli te dni pri brodu v Črncih nad Apačami v tako zvanem Murskem rokavu.

Pri ljudeh, nagnjenih k maščobi, se izkaže naravnata.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica kot zanesljivo in prijetno učinkujanje sredstvo za iztrebljanje, ki se more tudi dolgo uporabljati brez posebne dijete.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodaim.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

»Ta nekdo je ali norec ali pa lažnivec. Ali meniš, da bi šlo toliko ljudi, kakor si jih videl, da so pri šmarskem misijonu šli, in bi se spovedali, ko bi spovedniki smeli kaj ziniti o tem, kar pri spovedi čujejo? Ali pa si morda že čul kdaj, da se je iz spovednice kaj razvedelo?«

Nevoljno je odkimal.

»Ne daj se ogoljufati! Meni verjemi! Kar ti jaz rečem, je resnica, in jaz vem, da je tako,« je dejala odločno in s poudarkom. »Prisegam ti na svojem poštenju in zveličanju.«

Ni več dvomil. Bil pa je toliko prevzeten, da ji tega ni hotel priznati. Čez malo časa je dejal brez prave zveze:

»Ne misli, da sem čisto izgubljen! Imam že tudi vero, večkrat molim; toda k spovedi ne pojdem nikoli. Jaz bom že sam opravil z Bogom.«

»Če bo le Bog tudi sam hotel s teboj opraviti!« mu je odvrnila. »Saj je vendar duhovnike zato postavil, da ti namesto njega odvezujejo od grehov.«

Ta hip se je oglasila bolnica. Preden sta stopila k nji v sobo, mu je dekle še pošepetal:

»Ne smeš mi zameriti! Žaliti te nisem hotela, le resnico povedati.«

Notri je vprašala Cenca:

»Otroka, kaj pa sta imela, da sta bila tako glasna? Menda se vendar nista kregala?«

»Ne, ne,« je odgovoril jagar; »Veronika mi ni

Ali gospodinja lahko zbira bogastvo? To se lahko z mirno vestjo potrdi, ako se pomisli na vsoto, ki tiči v dobro ohranjenem zakladu perila. Ako bi se moralo gospodinjstvo vedno znova oskrbovali z novim perilom, bi bila domača blagajna kaj hitro izčrpana. Gospodinja stori radi tega vse, kar je mogoče, da ohrani svoje perilo čim dalj časa snežnobelo in lepo. Ona dela tako, kakor se je naučila od svoje matere in stare materje, za pranje in nego svojega perila uporablja samo dobro Schichtovo milo znamke »Jelen«.

Obžalovanja vredni slučaji.

S takim početjem se ne bodo oprali. Ob smrti visokošolca Dolinarja so bili izdani večji ter manjši letaki s črnim robom. Letaki so bili nalepljeni po Mariboru in so opozarjali poštene Slovence na vse obsodbe vreden zločin in vabili na pogreb v Konjicah. Na vodilnih JNS mestih so nahujskali mladino, ki je v nočnih urah trgala letake ter jih mazala s črnilom. V par slučajih je posegla vmes policija. Maribor je v znak žalosti razobesil črne zastave. JNSarji so posiljali hišnim posestnikom telefonične grožnje, da morajo zastave umakniti, ali pa da jih ne smejo razobesiti. JNS je slično kakor v Ljubljani poskušala tudi v Mariboru, da bi kolikor mogoče zabrisala krivdo in zmanjšala splošno ogorčenje radi umora v Prihovu. Z različnimi nasilnimi nastopi pa so JNSarji dosegli ravno nasprotno, kar so nameravali. S trganjem in mazanjem lepakov so dokazali pred vso javnostjo, da so oni povzročitelji krvavega dejanja, nad katerim se zgražajo poštenjaki po vsej državi in zahtevajo obsodbo krivev.

Posestnico okradel. Na Pobrežju pri Mariboru je neznan storilec izmakinil iz stanovanja posestnice Katarine Šventner Din 6500.

Kaj vse krajejo brezposebni potepuhli. V Avstriji v okolici Lipnice je bilo v zadnjem času vlamljeno v več shramb gasilskih društev. Vlomilci so kradli gasilske cevi. Izvršenih je bilo osem vlamov in odnešenih za 40.000 Din cevi. Orožniki iz

Ernovža so prijeli te dni potepuhu, ki je imel v nahrbtniku dve cevi in je izpovedal, da se piše Martin Senčar ter je doma iz Podvincev pri Ptaju. Priznal je, da je vlamljal v avstrijske gasilske domove s tovarniškim delavcem Francem Peršak iz Maribora. Izmikala sta cevi, katere sta prodajala gasilskim društvom po okolici Maribora, ne da bi bila ta znala, da gre za ukradeno robo.

3000 Din vredna kobila ukradena. Posestniku Valentini Brezniku v Zg. Porčiču pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah so najbrž klateči se cigani ukradli 3000 Din vredno kobilo.

70 letna mati žrtev prepira med sinoma. Iz Poljčan poročajo: Na večer sta se vrnila brata 36 letni Ivan Vanček in 30 letni Alojz iz Žabljaka domov. Sprla sta se med seboj, ker sta bila pijana. Mlajši je očital starejšemu brezdelje ter pigančevanje. Iz krega se je razvil spopad in mlajši je potegnil nož, da na krvav način obračuna z bratom. V trenutku zamahljaja z nožem je stopila med sina 70 letna mati, katero je zadel Alojz z nožem v prsa. Nesrečna mati ima hudo rano med drugim ter tretjim rebrom in prerezan sapnik.

V pretepu nevarno zaboden. V Stogovcih v Apački kotlini je prišlo v vinotoču do pretepa. 57 letni Jožef Schwinger, posestnik v Drobincih, je zabodel z nožem v prsa in je nevarno ranil 35 letnega Jožefa Schmidta, posestnika v Žibercih. Hud ranjenega so oddali v bolnišnico v avstrijsko Radgono.

V vodo. Iz Selščice pri Soteski v okolici Škofje Loke so potegnili utopljenega 33 let starega posestnikovega sina Franca Gartnerja iz Stipnika. Obstaja sum, da je fant najbrž sam skočil v vodo radi nesrečne ljubezni.

Izpred sodišča.

Redek vzrok zabodljaja pred sodniki. Lani 16. avgusta je prinesel 28 letni posestniški sin Martin Figet svojemu prijatelju Francu Trdinu knjigo in ga je pro-

hotela verjeti, da sem bil jeseni pri misijonu v Šmarju.«

»Kaj? Pri misijonu si bil?«

»Da, k pridigam sem hodil; so mi bile kar povolji, posebno one patra Krištofa.«

Bolnica je od bolesti zaječala, nekaj časa je pomčala, potem jo je začelo dušiti. Veronika je skočila k nji in jo podprla, da je prišla zopet k sebi. Tedaj je dejala Anzanu, naj jo nočoj pusti samo, ker je potrebna počitka. Rekel ji je nekaj vzpodbudnih in prijaznih besed, potem pa je šel v kamro, kjer mu je Veronika že pripravila posteljo. Drugo jutro se je jagar na vse zgodaj poslovil, obljudil pa je, da bo prej ko mogoče spet prišel. Veronika ga je spremila do hišnih vrat, da bi jih za njim spet zagnila. Dejala mu je prijazno:

»Na svidenje!«

Ni mu pa podala roke in tudi on ji svoje ni ponudil.

Po sinočnjem razgovoru je Veronika svoje misli o grofovem jagru precej spremenila. Lansko leto je pri misijonu trdno upala, da ga bodo pridige tako prijele, da bo šel k spovedi in bo začel drugo življenje. Ker se ji ti upi niso izpolnili in je bilo kmalu po misijonu čuti zopet vse mogoče o jagru, le dobre nič, je menila, da je pač čisto že izgubljen in zakrknjen grešnik. Pri včerajšnjem razgovoru pa je spoznala, da misijon le ni šel kar tako gluho mimo njega. Očitno je bilo, da je bil premalo po-

čudni rod, v katerem je toliko dvojčkov.

Celuloza iz abesijske rastline

Italijan dr. Mazzacuratti je začel pridobivati celulozo iz neke rastline, ki je v Abesijski zelo razširjena in jo tam imenujejo »gina«. Ta rastlina daje posebno dosti te snovi. Gina rase povsod in ji ni treba ne gnojenja ne posebne nege. Upajo, da bo imelo odkritje dr. Mazzacurattija še velik pomen za italijansko industrijo.

Solnata kapelica

V bližini mesta Krakov na Poljskem se nahajajo veliki skladi kamenite soli. V enem teh rorov, 200 čepljev globoko, je solnata kapelica sv. Antona, narejena

sil, naj mu čita iz nje. Ker Trdina ni uslušal prošnje, je potegnil Figet nož in je zabolzel prijatelja pod srce. Zabodenemu so komaj rešili v bolnišnici življenje. Figetu je prisodilo mariborsko okrožno sodišče 8. junija eno leto strogega zapora.

Obsojen radi uboja. V Mariboru je bil 12. junija obsojen na štiri leta 25 letni posestniški sin Ludvik Brunčič iz Župetincev, ker je 12. februarja s krampon prebil lobanjo sosedu Francu Poštraku, ki je kmalu podlegel v bolnišnici poškodbi.

Slovenska Krajina.

Beltinci. Hočemo, da vsa javnost zve, kako smo zagreblji še zadnjo kost visoko leteče, nizko padle JNS. Dne 6. junija zjutraj se je začelo in končalo zvečer. »Šenta cejli den« se bo kdo vprašal. Da ves dan so bile volitve in ves dan smo pokapali »šenta« JNS. Težko smo pričakovali ta dan, nekateri z žalostjo, da padejo, drugi z veseljem, da vstanejo, le mi, zvesti Koroščevi pristaši, z mirno vestjo, katera nas je pripeljala do zmage. JNS pa je doživel tak poraz, da so bili zelo potrji. Naša občina, katera ima preko 5000 prebivalcev, je bila predmet skrbi JNS, kaj bo z njo. Na vse kriplje so se trudili, da bi jo dobili pod svojo pest. Toda ni bilo sreče, 900 volilcev je proti 2000 glasno izpričalo, da se zaveda svoje slovenske narodnosti ter da ne mara svoje kože nositi na prodaj za Puclja in druge, temveč prisega zvestobo dr. Korošcu.

Se zagonenet umor. Zadnje dni so potegnili iz Mure pri Sp. Bistrici truplo 30 do 35 let starega moškega. Odkrili so na upopljencu več sumljivih znakov, radi katerih je odredilo mariborsko državno pravdništvo sodno raztelesenje. Komisija je ugotovila, da je nekdo neznancu prebil s topom predmetom lobanjo in ga je nato vrzel v Muro. Oblast je uvedla obširno preiskavo.

Neznan upopljenec. Pri Črensovcih je naplavila Mura kakih 50 let starega moškega, ki je bil oblečen v gornještajerski jopič. Truplo je bilo kake tri tedne v vodi in je bilo pokopano na črensovskem pokopališču.

Smrt na državni meji. V Križevcih v vinogradih pri Dolini je zadela v noči obmejna patrula

na moškega, ki je hotel prekoračiti državno mejo po nedovoljeni poti. Kakor hitro je zagledal presenečeni graničarje, se je spustil v beg in se ni zmenil za pozive na stoj. Graničarji so oddali nanj več strelov, ki so neposlušneža smrtno zadeli. Ustreljeni je 47 letni Franc Racz iz Sahide na Madjarskem in je imel pri sebi 120 pengö.

Tabor slovenskih fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937.

Tabor v Celju se bo vršil pod pokroviteljstvom nadškofa dr. A. B. Jegliča.

Spored:

V pondeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s pestrim sporedom. — Ob 21.30 bakljada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevzv. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevzv. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob osmih spred po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maše prevzv. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov.

Zveza fantovskih odsekov je sklenila, da se vrše letošnje zvezine tekme za člane in mladce o priliki velikega fantovskega tabora v Celju, in sicer v dneh od 27. do 29. junija. Tekmuje se v telovadbi, lahki atletiki ter v odbojkji.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50 odstoten popust na vseh naših železnicah za čas od 26. junija do 2. julija opolnoči.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov in mož v Petrovčah preložen

Radi žalovanja za akademikom Rudolfom Dolarjem je tabor fantov in mož v Petrovčah preložen na 20. junij.

Tabor katoliške mladine na Gomili, najlepši razgledni točki Slovenskih goric, v bližini meje med župnijami Sv. Tomaž, Polenšak, Sv. Lovrenc v Slov. goricah, Sv. Andraž, Sv. Jurij ob Ščavnici in Mala Nedelja, se vrši na Alojzijevo nedeljo, 20. junija. Ob 10 pridiga mil. g. prosta iz Ptuja, blagoslovitev prenovljene Marijine kapele, nato sv. maša z ljudskim petjem. Po službi božji zborovanje katoliške mladine. Govorniki iz Maribora in od Sv. Tomaža. Ob 14.30 litanje pri Vrbnjakovem križu, sedem minut od Gomile proti vzhodu, ob 15 v senčnatem dvorišču g. Ivana Vrbnjaka v Senčaku 1 sodobna in pomenljiva igra »Podrti križ«, ki jo uprizori malonedeljsko prosvetno društvo v prid svojemu nameravemu novemu domu. Nastopijo tudi malonedeljski pevci in godba. Ob slabem vremenu se vse preloži na prihodnjo nedeljo. Mladina poštena, pridi!

Majšperg. V nedeljo 30. maja se je vršil pri nas ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Pomen društva nam je obrazložil g. Kotnik, zastopnik Prosvetne zveze v Mariboru. Starši! Pristopajte v to društvo; pošiljajte vanj svoje slike in hčere, kajti namen društva je vzgojiti svoje člane v katoliško slovenskem duhu, v duhu poštenosti in treznosti. Želeti je, da bi vsak katoliško zavedni faran bil tudi član Prosvetnega društva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri Sv. Jurju ob Ščavnici bo v nedeljo 20. junija proslava 65 letnice rojaka notranjega ministra g. dr. Antona Koroseca. V soboto zvečer bo bakljada, v nedeljo zarana, takoj po rani službi božji, pa pri njegovi rojstni hiši slavnostno zborovanje z govorji, deklamacijami itd. Vabimo ne samo domačine, ampak tudi vse sosedje in druge, da se te proslave udeležete v najobilnejšem številu. Zlasti prosimo prosvetne in druge organizacije, da pridejo v nedeljo zarana polnoštevilno in z zastavami. V slučaju slabega vremena bo proslava v Pergarjevi dvorani. Da lahko vsak izvrši svojo krščansko dolžnost, bodo sv. maše ob 5, ob 6 slovesna za slavljenca, ob pol 10 in ob 11.

»Mati, to je tako lahko kakor nič,« ji je dejala Veronika in se je tako razvesila, da bi bila najrajši zavriskala. »Saj spovednik pomaga in čez pole ure je vse pri kraju — pa boste videli, kako mirni in srečni boste potem.«

»Da, ko bi le pravega spovednika našla!... Z župnikom sva si navzkriž; tega nočem — drugega pa ni ne.«

»Pa pride!« je dejalo dekle. »Stric Gašpar mi je včeraj pravil, da gospod župnik v nedeljo odide in ga nekaj tednov ne bo doma. Namesto njega pride pater Valerijan iz Celovca. Patra Valerijana dobro poznam, je bil lansko leto v Šmarju, ko smo imeli misijon. Tako dober je in prijazen! Sama ljubezen ga je.«

Bolnica si je oddahnila. Kmalu pa se ji je lice zopet nagubalo in oči so se ji od skrbi zamračile.

»Strašnega nekaj mi je na srcu, tako strašno, da tega nikomur ne morem povedati,« je zastokala. »Tebi... tebi, Veronika, tebi bi morda mogla povedati... ti bi bila tiho, kajneda?«

»To vam prisežem, mati Cenca! Svetlo mi je, kar mi kdo zaupa; tega nikomur ne povem. Ali to vana ne pomaga, če se samo meni spoveste.«

»Že, že... saj ti mi lahko svetuješ in tudi pomagaš.«

»Pa povejte v božjem imenu!«

»Da, da... Strašen greh sem storila... Anzanu, da, Anzanu,« je sopihala žena; »... ne, danes ti ne

že leta 1698. Oltar in razne svete podobe na stenah so vse izklesane iz soli. To je edina kapelica take vrste na celem svetu.

»Zvon pekla«

V kitajski provinci Auvei je visoka gora Sutavašan, ki jo imajo Kitajci za sveto goro. Na tej gori nameravajo Kitajci, ki so budisti, obešti velikanski zvon, kateri bo tehtal najmanj 20 ton. Zvon ulivajo kar na vrhu gore. Ko bo zvon ulit, bo najbrž največji zvon sveta. Dvignili ga bodo v poseben stolp, ki ga tudi grade tam zraven. Ko bo zvon v novem zvoniku, bo redno zvonil. S tem zvonom hočejo kitajski budisti, ki imajo vero v pekel, »dramiti duše, ki so v peku«. Kitajski

učen v krščanskem nauku; morda je prav to glavni vzrok, da ne more najti prave poti. V duši mu mora biti vihar, ta ali ona beseda je pričala o nekem temnem, nemirnem hrepenenju po Bogu.

Ko bi bilo mogoče tega človeka pripeljati k Bogu in ga spraviti na pravo pot krščanskega življenja! Ako bi se grofov jagar spreobrnil, bi bil to silen zgled, ki bi potegnil marsikoga za seboj.

Dolgo je Veronika premišljevala. Potem se je kratko in malo odločila: tega človeka hočem za vsako ceno spreobrniti in napraviti iz njega gorečega kristjana.

Tudi Cenca je bila v svojih mislih več ko navedno pri grofovem jagru. Ni našla miru in je venuomerje ječala. Večkrat je vprašala Veroniko, kak se ji Anza zdi. Izpočetka je ta odgovarjala bolj na ovinke; ko pa bolnica ni odnehalo, je dejala kar naravnost:

»Ljudje vedo malo kaj dobrega o njem povedati, ali vse ne bo res. Da ima nekaj divjega na sebi, tega ni kos tajiti. Ko se bo le spovedal — in gotovo se bo —, tedaj se bo že umiril in bo postal dober človek.«

»Spovedal? — Spovedal?« je zastokala Cenca, potem se je zopet pogreznila v svoje misli.

Neki dan potem je poklicala Veroniko čisto blizu k sebi in ji je rekla boječe:

»Veronika, jaz bi se tudi moral spovedati, pa je tako strašno hudo. Dolgo, dolgo se že nisem.«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Bistrica pri Limbušu. Pokopali smo ob veliki udeležbi 36 letnega Ivana Golob na pokopališču na Pobrežju. Bil je naročnik »Slovenskega gospodarja«. Neizprosna jetika mu je pretrgala nit življenja. V mariborski bolnišnici je previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal. Zapušča žalujočega očeta. Naj v miru počiva!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Ko se je majnik nagibal h koncu, je ugasnilo tudi življenje plemenite kmečke žene in matere Marije Peršuh v Zgornjih Pleterjih, ki jo je Bog v svoji previdnosti v dolgih mesecih hude bolezni še posebej pripravljal za nebesa, njenim ljubim domačim pa dal obilo priložnosti, da so ji v otroškovo dani ljubezni stregli ter tudi sebi nabirali bogato zaslужenje. Pokojna je v srečnem zakonu s svojim vrlim možem vzgojila enajst otrok v pravem krščanskem duhu, eden je umrl kot kaplan, drug sin je padel v vojni, tretji — gospodar na domačiji — je umrl pred petimi leti, ena hči je učiteljica, nekateri so poročeni, drugi doma v ljubečo pomoč staršem, ki sta pred dvema letoma obhajala zlato poroko. Veličastni pogreb je pričal, kako je rajno Peršuhovo (ali po domače Zimetovo) mater vse spoštovalo: ogromen sprevod je vodil g. dekan Sagaj ob spremstvu rojaka p. Gabrijela, cirkovškega g. kaplana Ocvirka ter župnikovega namestnika p. Janeza Pristova D. J. v Ljubljani. Cerkveni pevski zbor je zapel ganljive nagrobnice in g. dekan se je v prelepih besedah od nje poslovil. Daj nam nebo dosti takšno vrlino, zglednih žen in mater, njej pa blaženi pokoj po tolikem trpljenju! — V župeči vasi se je zmračil um dobiti, skrbni krščanski kmetici Ani Koderman: našli so jo obešeno. Vsi smo prepričani, da je Bog svojo zvesto, a nesrečno služabnico z usmiljenjem sprejel. — Inše se je ponesrečil 86 letni starček Anton Planišek v Sp. sv. Lovrencu, ki je tako nesrečno padel s peči, da je kmalu potem, ko je bil spreden, umrl. Poleg domačih duhovnikov ga je v

morem povedati, danes sem premalo pripravljena; jutri ti povem, da, jutri.«

Ves prihodnji dan pa je molčala in še omenila ni kaj o tem. Veronika je tudi molčala, toda mnogo je molila zase in tudi pred Cenco na glas.

Na večer je prišel čisto iznenada grofov jagar in je pripeljal Sultana, velikega psa, s seboj. Pes je bil ves iz sebe, ko ga je spustil k bolnici. Lajal je, tulil in civilil, s prednjimi tacami je stopil na posteljo in bolnico oblizoval po rokah in po obrazu. Res da je bila vesela, ko je videla, kako jo ima pes rad, vendar ji je bilo te ljubezni le preveč. Težko je lovila sapo in se je z obema rokama skušala ubrani pasje nadležnosti. Tedaj je priskočila Veronika, potegnila je psa s postelje in ga krepko prijela za ogrlek, najsje je še tako renčal.

»Nikar, dekle! Pes se ne da nobenemu tujemu človeku!« je zavpil grofov jagar.

»Ah! Meni ne stori noben pes nič,« je odvrnila Veronika; »jaz imam živali rada, živali pa mene. — Kako pa mu je ime?«

»Sultan.«

»Priden bodi, Sultan, priden, pameten, da! No, pojdi sem!« je prijazno velela psu in z roko potapljala po klopi, ki je stala na gornjem kraju postelje za vzglavjem.

Pes je koj skočil tja, kamor mu je kazala, tu je počenil, položil glavo na Cencino blazino in tiho obležal

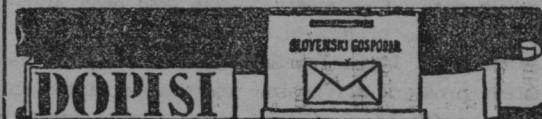
pogrebu spremil tudi njegov nečak g. p. Gabriel iz Maribora. — Vsem božji mir!

Pragersko. Na tragičen način si je končal svoje življenje Vindiš Franc. Vsi železničarji žalujemo za dragim tovarišem. Glasovi naše godbe ga niso mogli zopet poklicati v našo družbo in ne potolažiti žalujočih svojcev. Globoka rana nas boli. Rajni je bil zvest v svoji službi in priljubljen tovariš. Vzrok prerane smrti je zapisal sam. — Tudi Nadu Ivan se je nenadoma poslovil od nas. Isti vzrok je končal v dveh mesecih življenje dveh zvaničnikov, naših tovarišev, ki nista mogla prenašati krivičnega ravnjanja. Več bo oblast pojasnila, ki želi imeti v državni službi zadovoljne služitelje v vseh kategorijah.

Jankova pri Vojniku. Določeno je ljudem enkrat umreti! To je naredba Vsemogočnega, kateri se moramo vkloniti vsi zemljani, siromašni in bogati. Temu klicu se je odzval g. Lipovšek Anton, posestnik v Jankovi pri Vojniku, ki je umrl v starosti 68 let. Kako je bil pokojni sploš-

no priljubljen, je dokazala velika množica ljudstva, ki se je zbrala na njegovem domu, da ga spremlja na njegovi zadnji poti. V zbranih besedah se je v imenu vseh poslovil od njega g. Goršek Josip iz Frankolovega, a ob grobu je domači g. župnik in dekan Pavel Žagar spregovoril par prisrčnih besed. Pokojni g. Lipovšek je bil v splošnem mirnega, prijaznega značaja. Tudi v javnem življenju je mnogo delal. Dolga leta je bil član tako imenovane »maledolske« godbe in bil na mnogih novih mašah. Še pred vojno je precej časa županoval bivši občini Višnja vas kot odločen pristaš SLS. Saj je bil kot gost v njegovi hiši sam g. dr. Anton Korošec, takrat poslanec. S posebnim spoštovanjem se je spominjal našega voditelja, saj je še pri zadnjih volitvah odločno agitiral za listo JRZ, dasi je bil že bolan. Sodeloval je kot odbornik pri Posojilnici v Vojniku pred časom in tudi v sedanjih občinskih upravi. — Naj Vsemogočni obilo plača vsa njegova dobra dela v večnosti z veseljem in blaženostjo v nebesih! Preostalim iskreno sožalje!

Kokarje. Kruta smrt je zagrenila življenje posestniku Francu Polčniku, p. d. Jernerja, iz Kokarjev. Brdiko izgubo očeta obžalujejo svojci in tudi vsa okolica. Rajnemu bodi Bog milostljiv sodnik! Lcmačim naše sožalje!

Jarenina. Deklaracijsko obletnico smo proslavili prav lepo. Na dan slovesnosti so vaščani okrasili hiše z zastavami, ob 15 pa se je župnija zbrala v posojilniški dvorani, kjer je predsednik občine g. Šparl v kratkih, jedrnatih besedah orisal velik pomen tega jubileja. G. kaplan Poteko Pankracij je v daljšem govoru orisal zgodovino naših bojev za samostojnost od 1848. leta naprej, posebno pa še početek naše borbe od 30. maja 1917, pa do končne zmage leta 1918, ko smo se združili z brati Hrvati in Srbi v eno državo. Tako za tem se je vršila predstava krasne Meškove drame »Mati«. — Poročati nam je, da nas je 8. junija obiskala huda nevihta s točo. Okrog 16 se je naenkrat od zapada pripodila nevihta, da

Canca in Anza sta kar strmela in nista vedela, komu naj se bolj čudita: ali psu ali Veroniki.

Ko je Veronika Sultana dobro nasitila, je pripravila še za jagra okusno večerjo, toda precej obilnejšo kakor ono zadnjič pred petimi dnevi. Zasmehal se je, ko je stopil v kuhinjo in je zagledal dve veliki skledi. Resda, pošteno se je lotil, ali vsega le ni mogel pojesti. Ko je odložil žlico, je segla še Veronika v skledo, pa se kmalu najedla. Potem je šla v sobo gledat in se zopet vrnila, pomila posodo in pospravila na peči.

Ves ta čas je bila molčeca in zamišljena in mu je le na kratko odgovarjala, kar je bilo ravno potrebitno.

Iznenada pa je začela ona pogovor in začuda dolgo je pustila bolnica nocoj mlada dva na miru, da sta se lahko pomenila.

»Zakaj si tako v kratkem spet prišel?« je vprašalo dekle in je trdno pogledala v njega. »Saj materi ni huje.«

»Pri grofu sem bil v mestu, sem imel pot, pa sem dejal, nazaj grede se oglasim pri materi, sem obljubil, da ji psa pripeljem,« je odgovoril.

»Ali gamse tako lahko pustiš same?«

»Zdaj ta čas za žive ni nevarno, dokler je mrtvih dovolj naokoli. Pri tem južju, ki je bilo zadnje dni, jih je več ko en tucat prišlo na dan.«

»Kaj praviš? Mrtvi gamsi?«

budizem je nekoliko drugačen kot indijski. Po tej kitajski veri se duše rajnih zbirajo v temni jami. Samo zvonjenje zvonov v budističnih templjih lahko opozori duše rajnih, da se začno očiščevati ter se tako same odrešijo dosedanjega trpljenja. Gora Kiuvašan je Kitajcem zaradi tega sveta, ker varujejo, da je na tej gori gospodar peklenih sil dobil nesmrtnost.

Nagelj za 5000 dolarjev

V neki cvetličarni tako zvanega Rockefellerjevega centra je bil razstavljen lonec nageljnov, za katerega je zahteval vrtnar 5000 dolarjev. Cena je zato tako visoka, ker pripada rastlini neki posebni vrsti nageljnov. Vrtnar je vzgojil rastlino s cvetij v petih letih.

(Dalje sledi)

ga je pripravil viničar Fr. Strnad. S trikraljevskoga zvonika smo videli mnogo kresov. Lepo je bila razsvetljena Negova, Sv. Trojica, Kapela, Police, Sv. Ana. V nedeljo 30. maja po večernicah pa smo se zbrali k slavnostni proslavi v naši dvorani. Najprej smo skupno zapeli »Lepa naša domovina«. G. dekan Gomilšek je v slavnostni besedi razložil nastanek in zgodovinski pomen majniške deklaracije, ki nam je prinesla končno svobodo. Naš mešani zbor je zapel tri domoljubne pesmi, Zofija Bernjak pa je deklamirala pesmico »Jugoslavijo nam Bog hrani!« Ko nam je posestnik Tone Tomažič prav zanimivo opisal, kako so mislili in se gibali zaradi osvobojenja slovenski ujetniki v Italiji, smo zaključili proslavo s skupnim petjem himne »Hej Slovenci!« Majniška deklaracija, ki je pričela delo za naše osvobojenje, bo z vsakim letom pomembnejša in proslavljal jo bodo še naši potomci, v zgodovini naši pa je zapisana z zlatimi črkami. Njen veliki pomen še posebno umevamo obmejni Slovenci.

Sv. Trije Kralji v Slov. goricah. Letošnja tridnevница v čast božjemu Srcu v naši prelepi romarski cerkvi je bila od dosedanjih devetnajstih najslajnejša. Vodila sta jo 3., 4. in 5. junija cistercijanca č. oo. Evgen Fiderer in Ambrož Benčič, prvi Nemec po rodu, ki pa krasno obvlada slovenščino, drugi naš rojak iz Ptuja. Njuni prepričevalni govorji so nas še bolj vtrdili v ljubezni do božjega Srca in v zaupanju v njegovo pomoč. Slovesno smo tridnevnicu zaključili v nedeljo 6. junija. Pri jutranji službi božji je skoraj vsa župnija pristopila k mizi Gospodovi. Ta dan je bilo pet sv. maš. Slovesno pozno službo božjo je opravil z asistenco mil. g. mariborski stolni prošt dr. Vraber, slavnostno pridigo pa je imel p. Ombrožij. Mogočen moški zbor nad 40 pevcev je poveličal slovesnost s krasnim petjem. Naša velika cerkev je bila tokrat natlačeno polna. Vsa lenarška dekanija je bila tu zbrana. Procesije so poslale župnije: Sv. Trojica, Sv. Ana, Negova, Sv. Anton, Sv. Andraž, Sv. Bolfenk, Sv. Lenart, Ruperčani so prihiteli na avtih in kolesih, Jurjevčani, Snežničani, Peterčani in še drugi pa so bili tudi številno zastopani. Duhovnikov je bilo zbranih 15. Po službi božji smo imeli na prostoru pri cerkvi slavnostno zborovanje v čast božjemu Srcu. Pričeli smo je s pesmijo. Več tisoč ljudi je napolnilo zborovalni prostor. Slavnostni govornik urednik Terseglav iz Ljubljane je z navdušenim govorom razložil možem in mlađeničem, kako naj bi Srce Jezusovo posnemali v njegovi ljubezni do Boga, do naroda, do družine. Prelepe besede je nato izpregovoril okrajni sodnik dr. Lavrenčič iz Maribora o praktičnem verskem življenju, ki edino nas more obvarovati komunistične nevere in propada. Ko je izrazil željo, naj bi vse naše versko delo postavili pod varstvo Marije, kraljice Slovencev, smo navdušeno pritrjevali in zaključili sijajni zbor s pesmijo: Lepa si, lepa roža Marija! Kdor se je udeležil tega zborovanja, ga ne bo pozabil, saj je bil očarjujoč pogled na te velike množice ljudstva, pole ne ljubezni do božjega Srca, pa tudi navdušuječe besede govornikov ostanejo nepozabne. Vrhunec je dosegla proslava božjega Srca popoldne. Od pol dveh do pol treh je bilo izpostavljenog Najsvetejše, nato je imel ganljivo spravno pridigo p. Ambrožij. Pridigi je sledila veličastna spravna procesija z Najsvetejšim in s kipom božjega Srca. Najsvetejše je nosil mil. g. stolni prošt dr. Vraber ob spremstvu 14 duhovnikov. Procesija je bila ogromna. Molitve in pesmi so bile spravne. Procesiji so sledile pete litanijske božjega Srca, posvetilna in spravna molitev, zahvalnica »Tebe Boga hvalimo« in blagoslov. Polne veselja in hvaležnosti do božjega Srca so ljudske množice hitele na vse strani na svoje domove. Soglasna

je bila sodba: Slovesnost je bila prelepa! Najrodi bogate sadove, da bomo še bolj ljubili božje Srce in mu še zvesteje služili ter se varovali žalitev in napak!

Ljutomer. Ko je bil Pera Živkovič s svojim spremstvom med živžgi zapustil Ljubljano in druge kraje v Sloveniji, se je v naglem begu spustil z nekaterimi svojimi pristaši samo na enem avtomobilu v Ljutomer. Ker se je bivši diktator bal ljudske odsode, je prišel v Ljutomer popolnoma tajno. Naznani je svoj prihod našim ljutomerskim očancem na pozno nočno uro. Pričakovali so ga njegovi zvesti s svojimi milostljivimi gospomi z velikim pričakovanjem. Nekatere so bile radovedne, koliko se je postaral v času, odkar ni več ministrski predsednik. Požrtvovalni Ljutomerčani so ga vztrajno pričakovali do pol dvanajstih, ko je prišel njegov avto, iz katerega je stopil Pera zbegan in bledega obraza, iskajoč vsaj tukaj mirnega kratkega oddihha, ko ga drugod pri Slovencih ni našel. Njegovi ljutomerski pristaši so mu celo v veliko hvaležnost, da jih je prišel tolazit, naročili za zjutraj od nekod godbo in jo celo plačali, da mu zaigra nekaj tolažilnih melodij, da bi pozabil žalostne sprejeme prejšnjih dni. Okoli 8. ure se je zbral nekaj brodolomcev v hotelu Fr. Seršen, ki so poslušali govor o njegovem velikopoteznem delu za časa njegove vlade; govoril jim je o grozodejstvih, pod katerimi trpi sedaj ljudstvo, pravil jim je tako pretresljivo, da so on, Banjanin, Lukačič in vsi ostali pretakali bridke solze. Toda spomnili so se kaj kmalu, da jim utegne biti tudi tukaj usoda nemila, zato so kmalu odbrzeli z avtom ven v svet k svojim zbirat razkopljeno vojsko.

Vsi na tabor fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Sveti, zbrani na novi sv. maši g. o. Ignacija Klasinc, trapista iz Rajhenburga, v nedeljo 30. maja, so zbrali med seboj 283 Din za novo bogoslovico v Mariboru. Za ta dar jim bodi izrečena od škoftijskega odbora za novo bogoslovico v Mariboru prav topla zahvala, pa tudi za vzpodbudo in svetel zaled, ki so ga dali letošnjim primicijskim slovesnostim s tem svojim darom: Iskreni Bog plačaj!

Fram. Krščanska ženska zveza na Hajdini je imela 30. maja izlet v Fram ter je po večernicah priredila v Zöhrerjevi dvorani poučen in zabaven sestanek s skrbno prirejenim sporedom; najvažnejše pa je bilo predavanje njih predsednice Marije Zelenik o verski izobrazbi. Hvaležni smo ji za lepe besede in bodrila, hvala sploh vsem, ker so nam z izletom in obiskom napravile toliko razvedrila ter dale novega poguma za izobraževalno delo.

Proti trdi stolici in hemoroidom, spremljanim s pritiskom krvi, močnim utripanjem srca, glavoboru, je naravna

FRANZ - JOSEFOVA
grenčica že davno preskušeno domače sredstvo.

Prava

FRANZ - JOSEFOVA
voda deluje milo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Sv. Jernej pri Ločah. V pondeljek 7. junija je okoli 18 med hudo nevihito udarila strela v lipotik hiše pri Kukoviču, p. d. Sesečan na Vrhu ter od tam preskočila na hišo in jo vžgala. Domača sta bila samo gospodinja in njen brat, ki sta takoj začela klicati na pomoč. Ko so ljudje skupaj prihiteli, je bila slavnata streha že vsa v ognju, tako da se je izpod podstrešja dalo le malo kaj rešiti. Zrno, moka, fižol — vse je postal plen ognja in še veliko drugih reči. Mnogo od rešenega pa so potem grde roke pokradle. Iz sob so večinoma pohištvo rešili, četudi se je mnogo potrlo. Skoro istočasno kakor pri Kukoviču pa je udarilo tudi tam blizu pri Škrabovičih. Domači niti opazili niso takoj, da jim gori streha, ker so gledali dol proti Kukoviču. Sreča je bila, da je streha iz opeke, ker tako so ogenj kmalu zadušili. Škoda pa je precejšnja na strehi ter na razbitem pohištву, ki so ga že začeli nositi na varno. Zavarovana sta oba ponesrečenca malenkostno.

Velenje. List »Neodvisnost«, ki se šemi kot zagovornik kmečkega, delavskega in obrtniškega stanu, je prinesel članek iz vasi Pesje pri Velenju. V njem bi dopisnik rad zvali krvodo sedanjih gospodarskih razmer na JRZ. V dopisu tudi lažnivo govorji o občinskih volitvah in o občini. Dopisnik, ki je najbrž občinski odbornik, trdi, da se je vršila v novem poslovnem letu ena občinska seja ter da vse spi. Spi pa dotični, ker je prešpel kar dve seji, do 28. maja so se namreč vršile že štiri seje. Če bi občina imela same take zaspene občinske odbornike, bi občinske ceste bile v slabšem stanju kakor so. Kolikor je znano, v drugih občinah občinski reveži ne dobijo nikoli toliko podpor kakor v občini Velenje. Morda bi dopisnik kot pristaš ljudske fronte žezel, da bi se tudi pri nas delile takšne podpore, kakor se delijo v Rusiji: ječa in smrt. V občini Velenje se je tudi pred kratkim vršila revizija banske uprave, katero so nasprotuliki tolkokrat zahtevali. Ugotovila je, da je občinsko poslovanje v najlepšem redu.

Sv. Andraž pri Velenju. Šola v Sv. Andražu pri Velenju slavi letos svojo 50 letnico. Zato bo 20. junija ob 14 tukajšnja šolska mladina ta dogodek proslavila s preprosto, pa prisrčno prireditvijo, na katero se vabijo vsi prijatelji šole, zlasti pa vsi bivši učenci. Prireditve se udeležita tudi zaslužna bivša šolska upravitelja gg. Levstik in Brenc. Kraj je lepa izletniška točka, zato je pričakovati številne udeležbe.

Male dole pri Vojniku. Ko je vedno deževje nagajalo, da se skoro ni dalo nič vsejati, so ljudje že obupovali, a vendar se je dobrí Oče v nebesih nas usmilil in nam dal boljše vreme. Upanje imamo, da bo tudi v bodoče se milostno oziral na nas, dasi nevredne zemljane, in nam dal blagoslov, da bi zemlja rodila obilo vsega, kar potrebujemo za vsakdanje življenje. V splošnem tudi vinogradi do sedaj dobro kažejo, ako ne pride še kakšna nesreča. Saj so vinogradniki bili dovolj hudo prizadeti preteklo leto, ko je poleg drugih nezgod še to, kar je bilo, oklestila toča. Marsikateri je upal, da bo poravnal del dolga, ako bo prodal vino za primerno ceno. Toda vsi upi so bili uničeni. Ne samo vinogradi, tudi predelki na polju so bili zelo poškodovani, da mnogi morajo dokupovati vsakdanji živež in še trpe pomanjkanje. Posebno oni, ki imajo številno družino, a niti kočka svoje zemlje. Takim revnim in posebno po toči oškodovanim bi bila potrebna izdatna podpora od strani oblasti. Sicer pa je občinska uprava naročila koruzo po znižani ceni. Želeti bi bilo, da bi jo naročila še katerikrat, da se s tem vsaj nekoliko pomaga s tem občanom.

Male dole pri Vojniku. Dobre, poštene knjige in časopisi so za vsakega izobraženega človeka

neprecenljiv zaklad, še le v poznejših letih spozna človek, koliko zlatih naukov je našel v dobrem čtvetu, ki so mu zelo mnogo koristili v življenju. Prav radi tega bi rad vsakemu, posebno pa slovenski mladini povedal in položil na srce tale nauk: Slovenska mladina, ti veliki up naše bodočnosti! Dobro izkoristi zlati čas svojih mladih let s tem, da v prostem času pridno čitaš katoliško pisane knjige in časopise. Koliko manj gorja in nesrečnih umorov bi bilo širom naše domovine, ko bi nedelje praznovali pri knjigah, ne pa v gostilnah ali v propali, ničvredni družbi. Ali pa to lahko storimo? Da. Samo poskusiti je treba v trdni in odločni volji! Pravijo, da kar človek hoče, to tudi more! O tem nam pričajo razni primeri iz zgodovine. — V veliki večini je pri nas razširjen »Slovenski gospodar«. Kjer ga nimajo, naj si ga naroč. Resnica je, da je težko za denar, a kar boste izdali za katoliški tisk, nikdar ne boste vsled tega trpeli škodo. Pač pa za nasprotno, nekatoliško časopisje — niti pare! Ravnajmo se vsekdar v vseh primerih po pravilu: Svoji k svojim!

Male dole pri Vojniku. Že parkrat smo poudarili veliko potrebo graditve nove ceste iz Ivance na Jankovo, Črešnovec in dalje na Špitalič. Prepričani smo, da vsak, ki pozna razmere v tej okolini, bo potrdil, da se vrši na tem kraju, oziroma na stari cesti velik promet, ker se iz bližnjih in daljnih gozdov izvaža les. Ob času vedenega deževja, kakor je bila letošnja pomlad, je ta cesta takā, da se kar pogreza v to blato in vodo vsako vozilo. Taka in enaka dejstva govore, da je gradnja te ceste res potrebna, mogoče vse bolj, nego kje drugje. Pred občinskim volitvami nam je bilo obljudljeno, da se bo cesta gradila. Sedaj pa se o tem prav nič ne razpravlja. Pričakujemo, da se bo v najkrajšem času storilo vse potrebno, da se bo začelo z gradnjo te tako potrebne ceste. Koliko je siromašnih, ki bi si radi kaj zasluzili vsaj za vsakdanji živež, ki ga primanjkuje letos vsled lanske slabe letine. Pa tudi druge potrebe so v vsakdanjem življenju. Posebno tisti, ki nimajo lastnega imetja, a veliko otrok oskrbeti, naj bi se sprejeli na delo. Sicer pa morajo vsi imeti pošten zaslужek, pa bo boljše za vse in v vseh primerih.

Rogatec. Kr. banska uprava v Ljubljani je z odločbo z dne 30. januarja 1937 razrešila župana Ivana Einfalta in podžupana Lebiča Adolfa, ker je prvi občinski dobavitelj, drugi pa zakupnik občinskega travnika. Vsled te razrešitve je avtomatično postal župan Karol Rojs, trgovec od Sv. Roka, ki je pristaš JRZ. Zoper to razrešitev sta se oba razrešena funkcionarja pritožila na upravno sodišče v Celju, ki pa je z odločbo od 21. maja 1937 razrešitev obeh odbornikov potrdilo. Ostane torej pri tej, da je avtomatično postal župan Karol Rojs in torej tudi ostane. Pričominjam, da je obema razrešenima odbornikoma že pred volitvami v letaku napovedal dr. Ogrizek, da ne moreta biti občinska odbornika iz zgoraj navedenih razlogov in da bosta razrešena, četudi bosta izvoljena. Tako se je tudi zgodilo. Zoper odločbo upravnega sodišča ni nikake pritožbe več.

Peter Rešetar rešetari.

Konec šale! Dozdaj sem rad katero v šali povidal, da se je resnica bolj videla. Danes pa moram brez šale govoriti, ker je resnica tako bridka, da ni mogoče nobene šaljive besede dodati.

Morilci! Dobili smo nov stan. Dozdaj smo imeli kmete, obrtnike, trgovce, delavce, razne intelligentne stanove, sedaj pa smo Slovenci dobili nov stan — stan morilcev. Ti se dajo najeti, če so dobro plačani, ali so račun izstavili

stranki JNS na podlagi batin, ki so jih dali, ali na podlagi strelov in vboldljajev z noži, se bo videlo. Eden je računal in dobil 100 Din itd. Recimo, da bi JNS prisla zopet do moči, pa do državnega denarja, ta bi najela morilcev, da bi slovenski narod klali po mili volji noč in dan. Ta novi stan ni domačega izvora, je naučen v Italiji, iz katere so ga prenesli nekateri k nam. Nasilje! Imate vi v vasi kakega pretepača? Vem, da se mu radi izognete. Tudi v Mariboru so se pojavili razni nasilneži, ki mislijo, da se jih mora vse batiti. In mnogi so res dajali zastave ven in noter, ven in noter. Vsem tem dajem sledč recept: Če se hočete nasilneža rešiti, je treba, da se ga znebite, JNSarska nasilna banda, ki je hodila od hiše do hiše in grozila hišnim posestnikom, da morajo zastave sneti, je postala s tem vaš hišni gospodar. Če hočete biti še kdaj svoj gospodar svoje hiše, nikar se ne udajajte nasilju! Nasilnež je itak strahopetec, sicer bi ne bil nasilen!

Narodni dom. Kdor je gledal te dni pogreb v Celju, je mogel ugotoviti, da so imele hiše, kjer je šel sprevod, črne zastave. Celo hiša nekega voditelja JNS jo je razobesila. Samo Narodni dom je ni imel. V vsakem nadstropju je pasla svojo radovednost po ena ženska. Seveda tudi v Mariboru Narodni dom ni imel zastave. Kako pa je prav za prav s temi Narodnimi domovi? Kdo jih je neki sezidal? Kdo je sedaj njihov lastnik? Sezidal jih je res narod s težkimi prispevki. Danes pa se šopirijo kot njihovi lastniki privatniki, odnosno njih institucije. Ti pa dajejo svoje prostore le za svoje namene! V teh dneh pa so bivši slovenski Narodni domovi postali živkovčeve kasarne. Z vso pravico zahtevamo, da snemejo ime: Narodni dom!

Slovenskim fantom! Ko bi le vedeli, kako se vas boje! Ko so imeli zadnjici neko prireditve, so si izprosili pomoč v obliki In vendor vi niste taki razbojniki, kakor oni to o vas misljijo in kakršne so imeli v svoji sredini. Ali bojijo se vas, ker vas je veliko. Zato slovenski fantje, pokažite se povsod! Dva tisoč vas je bilo na Ptujski gori, deset tisoč vas mora biti v Celju! In v vsakem kraju vsi pošteni slovenski fantje skup! Vseh nas mora biti sto tisoč! Pa vsi kot eden!

Slovenskim dekletom! Po vsej Sloveniji ste natrosile na pot Rudolfu Dolinarju cvetja. To edino ste mogle izvršiti v spomin na veliko delo deklet pred dvajsetimi leti, ko so neustrašeno zbirale podpise za majniško deklaracijo. To ne sme ostati edino! Dekleta v sedanjih letih imate zopet isto nalogo kot pred dvajsetimi leti. Zopet morate začeti buditi narodno zavest in pokazati svojo slovensko odločnost, da bomo Slovenci mogli v svoji državi živeti v miru pred najetimi nasilneži. Ve znate najbolje pleti. Na slovenskih nivjih je zrastlo nekaj plevela! Lotite se ga!

Tudi po svetu ni več šala. Rusija mori svoje generale, da bi postala močna, Nemčija prega-nja katoličane, ki so njen steber, ker misli, da jo bo vsaj to rešilo, ko je že zmanjkalo senzacij.

V Avstriji pišejo kar na kratko Sušniku, da ga bodo nasilno spravili s poti. V Franciji sta dva protifašista bila sredi ceste ubita. V Španiji se koljejo za žive in mrtve. In vsega tega so krivi samo tisti, ki učijo, da se je človek razvil iz živali. Ni se razvil iz živali, pač pa se je mnogoteri na podlagi njihove vzgoje iz-premenil iz človeka v žival!

Stvarni odgovor lažnivcem.

Nemški narodni socializem vodi strupeno borbo zoper katolicizem. Pri tem se

ravna po primeru, zabeleženem v sv. pismu: »Uđaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce.« Vse sovraščvo narodno-socialističnih mogotcev se obrača zoper duhovnike in redovnike, ki so predmet najhujših napadov na čast. O njih se širijo najstudnejše laži in najogabnejše klevete. Ko se je proti tem ordinarnim klevetam dvignil v imenu vesoljnega katoličanstva kardinal Mundelein v Chicagu ter jih z vso ostrostjo žavril, je še bolj zavrela poganska kri narodno-socialističnim mogotcem. Lažnivci so še bolj razkrečili svoja široka usta in iz njih vre z vso silo na dan smrad in grdobija, ki jih je polna njihova duša. Ta ogabna borba je predmet odobravanja lažnivega svobodomiselstva širom sveta, kajpada tudi v Sloveniji. Za »Jutro« je to kosmat založaj, ki ga golta v svojih »čednostnih« prebavilih. Tako tudi ravna JNSarski »Kmetski list«, ki jemlje te laži in klevete kot čisto zlato. O tem piše (v številki 2. junija): »V govorih nemških ministrov so izražene take obtožbe proti mnogim samostanom in drugim cerkvim ustanovam, da mora človek strmeti. Pri tem pravi minister dr. Goebbels, da ne gre tu za posamezne primere, temveč za splošen moralni propad, kakor se v taki obliki v vsej kulturni zgodovini človeštva prav gotovo še ni pojavit. Katolička duhovščina ogroža telesno in duševno zdravje nemške mladine kar najbolj resno.« Tako poroča »Kmetski list« z očitnim odobravanjem Goebbelsove laži.

Odgovor, in to uradni odgovor na te laži in klevete so dali nemški škofje — 22 po številu — v svoji izjavi, ki je bila v nedeljo 6. junija prečitana po nemških cerkvah in ki v njej med drugim naslednje izjavljajo:

»Gospod državni minister za ljudsko izobrazbo in propagando je dne 28. maja v svojem govoru v Deutschland-Halle v Berlinu izrekel trditev, da pri nenavnostnih procesih ne gre več za posamezne žalostne primere, marveč da gre za splošno

KNJIGARNA SV. CIRILA V MARIBORU priporoča novosti č. gg. duhovnikom:

Kalan: Die Welt für Christus, kart. 47 Din. Vom heiligen Amt der Mutter, Predigten und Ansprachen für Muttertag und Müttervereine, broš. 18 Din.

Hättenschwiller: Wie gut der Heiland ist. — I. Band: Der Magnet der Herzen, Die Verheisungen des Herzens Jesu, broš. 32.50 Din.

Hättenschwiller: Wie gut der Heiland ist. — II. Band: Übungen der Herz-Jesu-Andacht, Segen der Herz-Jesu-Andacht in Schule und Erziehung, Die Herz-Jesu-Andacht in der Seelsorge, Die Herz-Jesu-Andacht und die Jugend, broš. 32.50.

Hättenschwiller: Die Liebe des Herzens Jesu, kurze Herz-Jesu-Predigten, broš. 40 Din.

Hättenschwiller: Der Mann nach dem Herzen Jesu, Männerpredigten, broš. 36 Din.

Minichthaler: Messe und Leben, Katechetische Behandlung des hl. Messeopfers, broš. 77 Din.

Dillersberger: Die Stimme deines Grusses, Gedanken und Betrachtungen über das »Salve Regina«, vez. 65 Din.

Heilige Scholle, Bauernpredigten, broš. 42 Din.

Feckes Carl: Das Mysterium der göttlichen Mutterenschaft, Ein dogmatisches Marienbild, kart. 32 Din.

Felder: Jesus von Nazareth, ein Christusbuch, vez. 82 Din.

propadanje morale, kot ga v tako obsežni in strahotni obliki še ne pomni kulturna zgodovina človeštva. Danes ni več dovoljen dvom, je dejal gospod državni minister, da so tisoči in tisoči primeri nenavnosti med katoliškim duhovništvom, ki so bili že javljeni sodiščem, le majhen odstotek vsega nravnega propadanja in da so le malenkosten prikaz splošnega moralnega razkroja.

Obrnili smo se na vse nemške škofijske urade in zaprosili od njih točne podatke o tem, koliko katoliških duhovnikov in koliko članov laičnih redovnikov je vpletenih v nenavnostne procese. Dobili smo sledeče podatke:

V Nemčiji živi danes nad 100.000 članov moških in ženskih laičnih (neduhovniških) redov. Koliko teh je vmešanih v nenavnostne procese, ni bilo mogoče natančno določiti.

V kolikor pa tiče duhovnikov, velja na osnovi dobljenih podatkov, da živi danes v Nemčiji 21.461 katoliških svetnih duhovnikov. Od teh jih je v nenavnostne procese vpletenih doslej samo 49. Od teh jih je 21 že obsojenih, proti 28 je sodna obravnavava v teku.

Katoliških duhovnikov-redovnikov pa je trenutno v vsej Nemčiji 4174. Od teh je v nenavnostne procese vpletenih devet. Eden izmed njih je že obsojen, proti ostalim osmim je sodni postopek v teku.

Od vseh 25.634 v Nemčiji živečih katoliških duhovnikov, bodisi svetnih bodisi redovniških, obstaja torej samo 58 primerov nenavnostnih zabolod, to je en četr odstotka. Z drugimi besedami pride na 500 katoliških duhovnikov en nesrečnež.«

S temi stvarnimi podatki so dobili klevetniki krepko po lažnih ustnih. Kljub temu bodo lagali naprej v Nemčiji, prav tako pa tudi pri nas v Sloveniji.

Poslednje vesti.

Politične novice iz drugih držav

Zaostritev položaja v sovjetski Rusiji. Lansko leto je bila sovjetska Rusija pod vtisom usmrтitve najvišjih osebnosti civilnih režimskih motgovcev. Sedaj so priše na vrsto vojaške osebnosti. Streljanje generalov in divjanje Stalina je najbolj kričeč dokaz, da je boljševizem na smrtni postelji. Če je res, kakor trdi Stalin in najvišje vojaško sodišče, da so bili maršal Tuhačevski in ustreljeni generali špijoni, potem je rdeča armada itak v razpadanju. Po angleških

poročilih so izvali najnovejši dogodki v posameznih okrajih Rusije že resne politične nemire. Prišlo je že na več mestih do spopadov med razljut enim delavstvom in vojaškimi oddelki taj-

ne policije ali čeke. V Rostovu ob Donu in v Odesi so navalili delavci na zapore in na poveljstva čeke. Celotna kovinska industrija, rudarstvo in petrolejska industrija počivajo, ker je bilo preveč delavcev aretiranih radi sabotažnih dejanj. Splošna zmeda že posega v državni upravni ustroj, ki je ponekod povsem odpovedal. Trenutno še moč posedujoci sovjetski vladarji nadaljujejo z aretacijami najvišjih krogov. Stalin čisti tudi po usmrтitvi Tuhačevskega in tovarišev. Te dni je bil odstavljen namestnik notranjega ministra, Agranov, ki je bil svojčas desna roka organizatorja čeke Jagode. Začasno so ga poslali v prognanstvo v neko pokrajino ob Volgi. Agranov se je držal še nekaj časa po aretaciji Jagode, sedaj je pa stegnil Stalin tudi po njem roko. Kmalu bo pričela v Moskvi obravnavna proti Jagodi in tovarišem. Tudi v tem slučaju je pričakovati več smrtnih obsodb. Po še nepotrjenih poročilih je bila prepeljana v moskovsko ječ Lubianka gospa Litvinov, žena komisarja za zunanje zadeve.

Objava sovjetskega vojnega ministra Vorošilova. V očigled ustrelitvi Tuhačevskega in tovarišev je izdal sovjetski vojni minister in maršal Vorošilov na rdečo armado proglaš, v katerem opravičuje usmrтitev. Vorošilov očita usmrтenim, da so dovedli rdečo vojsko na rob propaganda. Ustvarili so v armadi položaj, ki bi ji zasigural v slučaju vojne popolen poraz. Nadalje dolži Vorošilov ustreljene generale, da so vohunili za inozemstvo in predvsem za Nemčijo ter Japonsko in so nameravali odstopiti del sovjetske Rusije za pomoč proti sedanjemu Stalini-vemu režimu. Kolovodje — trdi Vorošilov — ki so bili v zvezi z generalnimi štabi v inozemstvu, so prejeli zaslужeno kazeno. Rdeča armada je odstranila tvore, ki so ji povzročali bolečine.

Potrta Francija. Zadnji dogodki v Rusiji so zelo hud udarec za Francijo, katero veže s sovjetti pogodba. Obsoda in ustrelitev Tuhačevskega in tovarišev je napravila na Pariz najbolj neugoden vtis. Če je res, pišejo francoski časopisi, da je bil Tuhačevski špijon, ker je izdajal dostopne mu podatke, potem ne pomenja moč sovjetske vojske prav nič. To je za Francijo težek udarec, ker bi naj bila vojaška sila Rusije Francozom sigurnost pred Nemčijo. Če so znane skrivnosti rdeče armade inozemskim generalnim štabom, potem so dobili ti vpogled tudi v na-

V novi japonski vladi kneza Konoye je prevzel zunanje ministrstvo Hirota, ki je že bil enkrat predsednik vlade.

Ina Mitter, indijska bojevница za ženske pravice, je na potovanju v Evropo, kjer hoče obiskati Hitlerja, Mussolinija in še druge državnike.

Lojza Thaden, mlada Amerikanka, je dosegla pred kratkim s svojim letalom ženski letalski rekord.

Nov rešilni pas za potnike v vodnih letalih. Rešilni pas je tudi podlaga za potniški sedež in je napolnjen z zrakom. V slučaju nesreče si ga lahko priveže potnik in se z njim obdrži na površju vode.

Novi angleški vojni minister Hore-Belisha.

čerte francoskega generalnega štaba. V francoskih političnih krogih izjavljajo, da je nastopila s smrto Tuhačevskega tudi smrt francosko-sovjetske pogodbe ter zvez.

Leninova vdova umrla. V noči na 13. junij je umrla vdova že davno ravnega očeta boljševizma, gospa Lenin, rojena Krupska. Sedaj po smerti slavi komunistična stranka Leninovo kot največjo boljševikino. Po smerti trdijo, da je delovala Leninova do zadnjega zdihljaja za boljševizem, ko je vendar znano vsemu svetu, da se nista nikoli razumela s Stalinom, ki jo je pustil stalno nadzorovati od tajne policije.

Vojvoda Windsorski pride na Bled. Vojvoda Windsorski in bivši angleški kralj Edvard VIII., ki se je pred kratkim oženil na Francoskem z gospo Simpson, se pripelje 3. julija na Bled.

Odpornik Baskov zlomljen. Nacionalistični španski generali Franco, Davilla in Vorela so osebno prisostvovali bitki, v kateri je bil strt odpornik Baskov, ki so se borili krog svojega prestolnega mesta Bilbao. Nacionalisti so zaplenili 15 vagonov orožja ter streliva in so zajeli tisoč ujetnikov. Nacionalisti so 14. junija dosegli drugi utrjeni pas pred Bilbaom in začeli napadati poslednji železni pas, katerega so svojili s pomočjo 150 bombnikov. V Bilbao samem se vršijo krute borbne za posest vsake posamezne hiše.

Domače novice

Novi odbor Vinarskega društva. Spredaj po ročamo na kratko, da se je moralno zadnjo soboto na občnem zboru Vinarskega društva za dravsko banovino v Slov. Bistrici posloviti staro JNS predsedstvo. Izvoljen je bil čisto nov odbor, iz katerega sta predvsem izpadla prejšnji predsednik Lovro Petovar in njegov tajnik Zabavnik. Pod Petovarjevim predsednikovanjem je štelo društvo od 25.000 slovenskih vinogradnikov komaj 500 članov in od teh je plačevalo članarino samo 300. Polovico članov so tvorili goščišči. Novi odbor je sestavljen takole: predsednik Ivan Šerbinek, Svečina; podpredsednik Ivan Vesenjak, Maribor; odborniki: Pečovnik Konrad iz Maribora, Strašek Ivan iz Peker, Jenko Jože iz Novega mesta, Lipovec Ignac iz Podgradja, Brenčič Miha iz Ptuja, Munda Martin iz Ormoža, Bouvier Clotar iz Gor. Radgone, Kerin Franc od Sv. Križa, Bratuša Jože iz Ljutomerja, Brule Franc iz Šmihel-Stopičev, Frece J. z Bizijskega, Trojak Stanislav iz Dol. Lendave; preglednika računov: Vojsk Franc iz Maribora in Šmarčan Janko iz Jarenine.

Dve hudi vremenski nesreči. Zadnjo soboto je bilo neurje hudo zadelo Zreče pri Konjicah in Hrastnik. Razbesneli gorski potoki so razdrli cesti iz Skomra in Padeškega vrha. Hudo je trpeila občinska cesta od Fijavža do Sp. Zreč, kjer je drla ponekod voda 1 m visoko. Zelo občutno prizadeti pa so vsi kmetje, katerim je neurje poškodovalo poljske pridelke. Škoda znaša blizu en milijon in pričakujejo ljudje pomoč od oblasti in odpis davkov. — Zadnjo soboto popoldne je divjal med nalivom besen vihar po Hrastniku in okolici. Lomil in ruval je drevje, odnašal strehe ter cele stavbe ter preobračal kololice in elektrovode. Po nevihti so začeli delavec kemične tovarne popravljati razdrte strehe. Pri tem je padel 24 letni Jože Miklavčič z visoke strehe in se je hudo poškodoval. Prepeljali so ga v bolnišnico v Zagorje, kjer je kmalu umrl.

Grozno dejanje tovarniškega delovodje. Na Jesenicah se je 14. junija na večer odigrala strašna družinska žaloigra, ki je pretresla vso okolico. Franc Kerstein, 33 letni tovarniški delovodja in rojen Jeseničan, je ustrelil 51 letno gospo Mileno Stegu, ranil je njeno 30 letno hčerkko Branko, poštno uradnico, in nato je pognal sebi

kroglo v glavo in je bil koj mrtev. Gospa Stegu je živila ločeno od svojega moža.

Usodepolno trčenje. Zakonca Tiefengrubera sta se vračala zadnjo nedeljo po ogledu Fale na motorinem kolesu v Maribor. Pri Selnicu je prišlo do trčenja motocikla z osebnim avtomobilom. 30 letna Ana Tiefengruber si je zlomila nogo in ima poškodbe na glavi. Njen soprog se je le lažje poškodoval.

Otron utečnik. V potoku Sušnica pri Celju je utečnik zadnjo soboto 20. mesecev stara Anica, hčerkica posestnika Koštoma na Lopati.

Težka prometna nesreča. Na strmi in ovinski cesti Stoperce-Rogatec je prišlo zadnjo nedeljo do trčenja med avtomobilom in kolesarjem. V trenutku, ko je zapeljal z avtomobilom ptujski trgovec Henrik Nadassy v strmino, se je spustil navzdol kolesar. Ker biciklist ni mogel radi brzine zmagati ovinka, je zadel z vso silo ob avto, ki je vozil po drugi strani ceste. Pri trčenju je prebil kolesar sprednjo šipo na avtomobilu in se je življenjsko nevarno obrezal. Pri hudo ranjenemu in nezavestnemu so našli vojaško legitimacijo, ki se glasi na ime Jurij Golob s Pobrežja pri Mariboru. Goloba so prepeljali iz kraja nesreče v celjsko bolnišnico, kjer je kmalu podlegel poškodbam.

Nesreča kolesarja. Na vožnji proti Kamnici pri Mariboru je prišla ključavnica Jožefu Valenčaku vejica med špice prvega kolesa in ga je tako zavrla, da je kolesar padel na glavo in obležal nezavesten. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Ogenj. Zadnjo nedeljo je vprepelil ogenj v Mežici gospodarsko poslopje posestnika Rudolfa Stampah, ki ima 35.000 Din škode.

Vsi na tabor fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937!

Čebelarska podružnica za Maribor in okolico priredi 20. junija poldnevni praktični čebelarski tečaj s predavanjem: Naprava umetnih rojev, in sicer pri čebelnjaku g. Otona Črepinko, ki se nahaja v spomladanski paši na veleposestvu g. J. Kuhna (Tausch) v Razvanju pri Mariboru. Začetek ob 9 dopoldan. Vsi čebelarji in prijatelji čebelarstva, pridite polnoštevilno! — Po tečaju se stanev čebelarjev (prevaževalcev) radi včlanjenja v čebelarsko družino zadruge z o. z. v Ljubljani, pododbor Maribor. Prevaževalci, odzovite se polnoštevilno temu sestanku!

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto 12. junija so prepeljali 19 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12—13, slanina 13—14. Kmetje so prepeljali 9 voz sena po 30 do 31, 1 voz lucerne 35, 1 voz slame 25 ter 14 vreč čebule 4—5 Din. Česen 5—7, fižol v stročju 8—12, grah v stročju 3—4, luščen 3.75—5, hren 7—8, novi krompir 1 kg 4 Din, kumarce 2—8, 1 kg zelja 6—7, črešnje 6—12, črnice 2—3, jabolka 8—12, suhe slive 8—9, orehi 7—8. — Žitne cene so ostale neizpremenjene. — Jajca 40—70 par, sirovo maslo 20 Din, sметana 7—8. Na trg so prinesli 16 gosi 22—30, 220 kokoši 20—25, 1118 piščancev 20—60, 3 purane 35—55, 25 rac 15—20, 4 kozličke 35—60, 17 domačih zajcev 4—20 Din.

Dopisi

Marijanišče: Veržej. Mnogo staršev je v skrbih, kam bi poslali prihodnje šolsko leto svoje sinove, da bi jim zagotovili dobro vzgojo in resen pouk. Vse to jim nudi salezijanski zavod

»Marijanišče« v Veržaju. Tam je pet privatnih gimnazijskih razredov. Koncem šolskega leta delajo gojenci izpite na državni gimnaziji. Da je pouk resen, pričajo lepi uspehi pri državnih izpitih. Letošnje leto je bilo pri 119 izpitih, ki so jih gojenci delali deloma v Murski Soboti, deloma v Mariboru in Ptuju, 14 odličnih in 58 prav dobrih uspehov. Vzgoja v zavodu je zavedno katoliška, disciplina ljubezni resna. Pri sprejemaju imajo prednost dijaki, ki se žele posvetiti duhovskemu stanu. Zavod sprejema tudi take, ki ne morejo na državno gimnazijo, ker so prekoračili predpisano starost. Mesečnina je nizka. Ker je na razpolago le 40 prostorov, naj se tisti, ki žele vstopiti, kmalu priglasijo. Sprejemajo se le za prvi razred. Prošnji je treba priložiti zadnje šolsko spričevalo in krstni list. Naslov: Vodstvo »Marijanišča«, Veržej, p. Križevci pri Ljutomeru.

Ljutomer. Komisija za zaščito ljutomerčana je sestavljena in bo začela poslovati 23. junija. Ogledala bo prijavljene vinograde na licu mesta, ugotovila posamezne lege, nasade itd. Izvršila bo tudi letošnjo omejitev zaščitenega okoliša. Vinogradniki, ki se hočejo že letos poslužiti zaščitenega imena, pa še niso prijavljeni ali niso izvršili svojih obveznosti do zadruge, naj to takoj storijo!

Loče pri Poljčanah. Nismo pri nas zadnji. Če smo 30. maja nekoliko dremali, pa hočemo prihodnjo nedeljo to popraviti. Že v soboto zvečer bomo prižgali stražnje ognje po naših hribih in prižgali rakete, ki nam bodo znanilke velikega dne, ki bo v nedeljo 20. junija. Ta dan namreč hočejo tudi Loče pokazati, da so narodno zavedne z vso svojo okolico. Zato vse, kar leže in gre, v nedeljo v Loče, kjer bo po rani sv. maši na prostem pri cerkvi proslava 20 letnice majniške deklaracije. Zaigrala bo godba in nas uvedla v proslavo. Tudi naši fantje bodo takrat postavili enega, ki nam bo v vezani besedi povedal, zakaj Slovenci po širni domovini kurimo letos v obilni meri kresove — naše stražnje ognje. In prižgali bomo tak stražnji ogenj sleherni v svojem srcu ob slavnostni besedi našega propovednika g. Žebota Franca, mariborskega podžupana, ki prihiti med nas, da vžge v nas ogenj navdušenja za sveto stvar: slovensko idejo. Da ne bomo sovragu več hlapci, ampak na svoji zemlji svoji gospodarji! Da bomo znali tudi plevel izluščiti iz svoje srede, kajti madež bratomorstva mora za vselej biti izpran iz naše sredine. Zato na svidenje v nedeljo v Ločah!

Žusem pri Sv. Juriju ob juž. žel. V žusmu bo v nedeljo 20. junija izredno slavje, in sicer blagoslovitev štirih zastav: Marijine družbe, sv. Valentina, sv. Notburge in sv. Jakoba, obenem pa tudi fantovski tabor. Možje in fantje se zborejo ob pol devetih zjutraj pri kapeli pod žusmom, odkoder je potem skupni odhod do farne cerkve sv. Jakoba ob spremljavi godbe in ljudskega petja. Pred cerkvijo bo govor odbornika Katoliške akcije. Po blagoslovitvi cerkvenih zastav se bo razvila procesija s sv. Rešnjim Telesom, nato pa bo sv. maša. Na to nedeljo priredi Prostovoljna gasilska četa iz Loke pri Žusmu v Žusmu poldne veliko veselico. Pot na Žusem je ena najlepših in zelo romantična v šmarskem okraju, ki vodi iz »Volje Jame« lepo položno skozi krasne gozdne komplekse po nekdanji rimski cesti mimo razvalin nekdanjega lovskega grada Celjskih grofov, katera cesta je sposobna tudi za avtomobilsko vožnjo. Z vrha žusma je krasen razgled, ki vsakega ljubitelja narave očara. Kdor ljubi naravo, naj nas ta dan poseti!

Dokležanje. Tukaj je imel krasen sprevod prenaro umrli mladenič Horvat Ivan iz Dokležanja. Jetika ga je položila na mrtvaški oder v 31. letu starosti. Bil je priden in vzoren mladenič.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglascem.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslano, Izjave po Din 2.— za besed.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.— do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.— Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.— sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Hlapca sprejme Alojz Spes, Pesnički dvor 19. 884

Hlapca, treznega, zmožnega vseh kmetskih del, sprejmem takoj. Naslov v upravi. 872

Služkinjo, pridno, pošteno, zdravo, srednjih let, sprejmem 1. julija za vsako podeželsko delo. Vprašati pismeno: Franc Lajh, Na Tratah, Ptuj. 870

Službo v župnišču ali upokojencu išče kuharica, vajena gospodinjstva-gospodarstva. Naslov v upravi lista. 860

Setdesetletnik, neodvisen, z nekaj kapitala, želi priti za gospodarja na posestvo, trgovino ali gostilno na deželi. Ponudbe na upravo lista. 862

Kolarskega pomočnika sprejme Franc Župec, kolar, Ščavnica, Sv. Ana. 867

Mlinarski vajenec z vso oskrbo se sprejme. Ivan Šiško, mlinar, Log, Ruše. 8-8

Vajenca za pekovsko obrt na tri leta z vso oskrbo sprejme Žurman Ivan, pekarna, Slovenska Bistrica. Starši, roditelji ali sorodniki morajo biti posestniki. 874

Deklo, zanesljivo, ki ima veselje voziti mleko z garami, se takoj sprejme. Naslov v upravi. 879

Iščem služkinjo, ki dobro zna vse kmetsko-gospodinjske posle, staro 40—50 let, za takojšen nastop. Anton Kraner, Flekošek 8, Sv. Jakob v Slovenskih goricah. 876

Vajenca z meščansko šolo, 14 let starega, poštenih staršev iščem za takoj v trgovino. Dopise na upravo »Slovenskega gospodarja«. 881

POSESTVA:

Lepo vinogradno 11 oralno posestvo se poceni in pod ugodnimi pogoji proda. Potrebnih 30.000 dinarjev. Naslov v upravi. 878

Prodam izvrstnih osem oralov posestva, bližina Maribora. Vpraša se v gostilni Dravska ul. 11, Maribor. 887

Bližu sto johov veliko posestvo blizu postaje, po 3000 Din joh, prodam. Poizve se pri Valenčaku, trgovina, Velenje.

Čedna hišica poleg farne cerkve s kuhinjo, tremi sobami, lepim vrtom na prodaj. Poizvedbe na Špindler Bogomir, pismonoša, Vojnik pri Celju. 885

Prodam ali zamenjam posestvo z letnim donosom 1200 litrov vina, 5000 kg jabolk ter 15 voz sena. Vprašati je pri Jožef Černejšek, posestnik, Levič 18, Laporje. 875

Enostanovanjsko hišico v bližini Ljubljane vzamem v najem. Leopold Podgoršek, Laporje. 866

Posestvo šestih oralov se proda ali da v najem, v ravnini, tik državne ceste Poljčane—Slovenska Bistrica. Informacije daje: Anton Wutte, gostilničar, Križni vrh, Laporje. 865

RAZNO:

Več motorjev, novih in rabljenih, in mlatilnic prodam. Štefan Skrbinšek, Hajdina, Ptuj. 892

Hranilne knjižice Mestne ali Spodnještajerske hranilnice sprejmem proti stodostotnemu točnemu mesečnemu povračilu v obrokih. Pisme ne ponudbe pod »Točen plačnik« na upravo lista. 886

»MOSTIN« za napravljanje izvrstne domače pižje. Steklonica po 20 Din. Drogerija J. Thür, Maribor, Gosposka ulica 19. 883

Lampioni in vse druge potrebščine za veselice v Cirilovi v Mariboru in Ptuju.

Dobro idoča slikarsko-pleskarska obrt se ugodno proda. Vpraša se pri upravi. 891

Hranilne knjižice zavodov Velika Nedelja, Mestna Ptuj ali Maribor, Ormož do 30.000 Din kupim. Jos. Bračko, trgovec, Maribor, Slovenska ulica 20. 888

Imam na prodaj mlatilnico, malo rabljena. Naslov v upravi lista. 873

Vrvico (špago) kupujte v Cirilovi v Mariboru in Ptuju!

Moštna esenca, izvrstni izdelek za izdelovanje jako dobre in zdrave pižje z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razpošljatev. Trg. Ivan Pečar, Maribor, Gosposka ulica 11. 810

Dobro ohanjen sadni mlin se poceni proda. Naslov v upravi lista. 880

Vinska posoda se proda ali zamenja za kolo. Naslov v upravi. 877

Krep-papir en gros v Cirilovi Maribor-Ptuj

Prodam par konj, 160 cm, in sprejmem hlapca v stalno službo. Stemberger, Ruše, Bezeno. 871

Kdor pride v Maribor, naj obišče trgovino z ostaniki »Pri starinarju«, Koroška cesta 6. Kupite najceneje ostanke svile, meter od 6 Din, tiskovino od 4.50, delen, cajg, belo, plavo in rjavo platno, srajce, predpasnike, oblekce, čevlje, hlače. Šivalni stroj z okroglim čolničkom 500, moško kolo 320. 889

»Svete gore«, povest o veliki bozji poti Svete gore pod Sv. gorami, je izšla v knjigi. Dobje se v Cirilovi v Mariboru in Ptuju. Broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Poceni prodam veliko prešo, dobro ohranjeno. Izve se v upravi »Slovenskega gospodarja«, Maribor. 864

Suhi rips, sončnlice in bučnice zamenjajte za prvorstno olje v trgovinah Šenčar, Malo Nédelja, Ljutomer in Štrigova. 869

Vložne knjižice Okrajne hranilnice v Slovenski Bistrici kupimo proti takojšnji gotovini. Ponudbe na Kristal d. d., Maribor. 833

Cunje, krojaške odpadke, star papir, ovčjo volno, dlako arovce, staro železje, kovine, baker, medenino kupi in plača najboljše: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. 536

Baklje za obhode v Cirilovi v Mariboru in v Ptuju!

Redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Jarinini, r. z. z n. z. se bo vršil v torek, dne 29. junija tega leta ob 8. uri zjutraj v Posojilniški dvorani s sledenim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zборa. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1936. 4. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki vjavno sklepa ne glede na število navzočih članov. 882

OSTANKI

mariborskih tekstilnih tovarn: Paket »Serija H« vsebuje 16—21 m prima oxfordov, cefirjev in touringov za posebno močne moške srajce v najlepših vzorcih. Paket »Serija M« vsebuje 16 do 21 m pralnega blaga za ženske obleke, dečeve, kretona, druka, delena, crepa in polsvile za bluze in obleke v izhrano lepi sestavi. Paket »Serija Z« vsebuje 3 m dobrega suknja za moško obleko, ženski kostum, oziroma plašč. Vsak paket poštnine prosti samo 136 Din. Serijo H in M pošiljam tudi mešano, vsakega pol. Neprimerno zamenjam. Pišite takoj: Razpošiljalni »Kosmos«, Maribor, Kralja Petra trg.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ul. 49

telefon 23—58.

Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (spleča, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vzemajo v račun. — Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 51

URE

od Din 35.— naprej.

BUDILKE

Din 39.—

Urarska in zlatarska popravila za 50% cenejša, — Steklo Din 2,— pero Din 12.— Generalna popravila od Din 20— do 25— samo pri Karl Ackermann-u

Ptuj, Krekova ulica 1. Kupim staro zlato in srebro.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepkaki, barvotiski, večbarvne razglednice in poročilnice ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!

Obleke
iz lastne tovarne

MOŠKE OBLEKE trpežne iz hlačevine	200	FANTOVSE obleke, dolge hlače, močno vzorčaste	32
MOŠKE BOLJSE obleke, polvolneno sukno	240	MOŠKE HLACE močno in soljno izdelane	40
	90	Priljubljen HUBERTUS plašč	240

Sermecki

CELJE 24

CENIK IN VZORCI ZASTONJ

MALA OZNANILA**RAZNO:**

Spominki za gg. novomašnike. Kupite mu slovenski obrednik, razne uporabne knjige, križ, kip itd. Velika izbira v Cirilovi v Mariboru in Ptuju.

Kose, kovane iz prima švedskega jekla, vsak komad jamčen, dobite samo v železnini **Andrašič**, Maribor, Vodnikov trg. 859

Hranilne knjižice vseh hranilnic in bank kupimo in izplačamo gotovino takoj. Bančno-kom. zavod, Maribor, Aleksandrova 40. Za odgovor za 3 Din znamk. 678

Prodam angorke-zajke, breje. Pecl, Rožički vrh, Sv. Jurij ob Ščavnici. 830

Potrebščine za nove sv. maše: papir za okraske, rože, papirne servijete, slovenske trake, črke za napise na slavolokih itd. v Cirilovi v Mariboru in Ptuju.

Cement, glasovito Bohnov strešno opeko, korozo, banatsko pšenično moko, manufakturno in špecerijsko blago na veliko in malo, nudi po izredno ugodnih cenah E. Zdolšek, trgovina z mešanim blagom, Sv. Jurij ob južni železnici. 428

»**MOSTIN**« za napravljanje izvrstne domače pičače. Steklonica po Din 20. Drogerija J. Thür, Maribor, Gosposka ulica 19. 462

Apno, posebno fino za šprocanje, Trboveljski portland-cement se dobi zmiraj frišno pri firmi **Andrašič**, Maribor. 858

Slovenske trake vseh velikosti, navadne in svinene, z napisimi in brez napisov, naročajte v Cirilovi v Mariboru in Ptuju!

Nogavice in perilo v veliki izbiri priporoča po tovorniških cenah — tovorniška zaloga

H I F

Maribor, Aleksandrova cesta 24. 593

Vsi, ki potujete,
ne pozabite na
novi vozni red!

Veljaven od 21. maja 1937.

Vozni red v lepi žeplni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo prizren popust. Naročila sprejemata:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR.

Kupujte pri naših inserentih!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema **vloge na knjižice in tekoči račun** proti **najugodnejšemu obrestovanju.** **Najbolj varna** naložba denarja, ker **jamči za vloge** pri tej hranilnici **Dravska banovina** s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštaferska hranilnica.

V S A K P R E V D A R E N SLOVENSKI GOSPODAR
Z A V A R U J E

S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI

v LJUBLJANI

PODRUŽNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice.

GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!

Denar naložite **najbolje in najvarnejše pri**
Spodnještajerski ljudski posojilnici
Gosposka ulica 23 **v Mariboru** **Ulica 10. oktobra**

registrovana zadruža z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.